

Kreationismi s.04

Kangasniemi:
"Kyseessä
on pyhän
kirjan
profetoitu
veden-
paisumus."

polyteekkari

TEKNILLISEN KORKEAKOULUN OPISKELIJOIDEN PÄÄ-ÄÄNENKANNATTAJA N:O 3/2007

Evoluutio s.04

Tuominen:
"Luonto
vain
säätelö
tasa-
painoan
tulvimalla."

Tutkijat:

Kasvihuoneteoria huuhaata

TIEDE Useat arvostetut tutkijat väittävät ettei maapallon lämpeneminen ja nyt nousut vesi ole seurausta ihmisen toimista. Heidän näkemyksensä mukaan tapahtuneet muutokset johtuvat luonnon palautumisesta nk. pienen jääkauden ajasta, joka loppui vasta 1800-luvun lopulla.

Tutkijat kritisoivat YK:n alaisen hallitusvälistä ilmastomuutospaneelin, IPCC:n raporttia, jonka mukaan ilmastomuutos johtuu lisääntyneistä kasvihuonepäästöistä. Raporttia vastustavat tiedemiehet ovat löytäneet useita menetelmällisiä heikkouksia tutkimusaineistosta sekä johtopäätelmistä, joilla saatua materiaalia on tulkittu. **SIVU 06**

Uutiset

Kehä I poikki 400 metrin alueelta

Konstit sivu 08

Itä-espoolaiset veneellä töihin

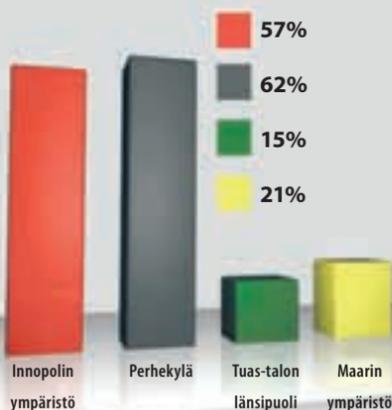
Urheilu sivu 19

Jokereille 25:s SM-kulta

Tilasto /

Pahimmat tuhoalueet

Ilmastomuutos hukutti Espoon Otaniemen

TEEKKARIKYLÄ Espoo ja suurin osa pääkaupunkiseutua on saatu evakuoitua tulvien alta. Evakuointikäskyä on noudatettu paikoin laiskasti ja noin 50 000 ihmistä on saarroksissa veden ympärillä.

Pahin tilanne on Espoon Otaniemessä, jossa opiskelijat ovat itsepuolustavasti pysyneet kodeissaan viranomaisten kehoituksista huolimatta. Sisäministeri **Vilho Tarwasti** (sk.) myöntää pelastustoi-

Tulva-alueille kaavoitetut talot vaarassa

Espoon kaupunki kaavoitti 2000-luvun alussa nykyisille tulva-alueille asuinrakennuksia 20 000 ihmiselle. Vaikka vedenpinnan nousu tiedettiin, kaupunki perusteli päätöstään taloudellisilla voitoilla. Tonttimaista saadut varat ovat tulvien seurauksena kuluneet pelastustöiden kustannuksina jo yli 30-kertaisiksi.

mien kangerrelleen.

- Otaniemi on haasteellinen alue evakuointiin. Alueen opiskelijat ovat tähän mennessä pitä-

neet evakuointikäskyä perinteisenä teekkarijätynä. Tilanne on tällä hetkellä vaikeutunut tapahtuneen johdosta niin paljon, et-

tä vain osa pelastuskalustosta saadaan pahimmille tuhoalueille.

Hänen mukaansa suurimmat virheet tehtiin kuitenkin 2000-luvun vaihteessa viisikymmentä vuotta sitten, jolloin nykyisiä tulvamaata kaavoitettiin asumiskäyttöön vastoin tulvalaskelmia ilmastomuutoksen varalta.

Talous ja politiikka -kanavan tavoittama Tarwasti on vedonnut Afrikan Unioniin hätäavun saamiseksi.

Espoo vuonna 2057 "Tulvahuippua ei vielä saavutettu"

Voimakkaat tulvien aikaansaamat tuhot ovat tulleet yllätyksenä. Vaikka maanpinta on kohonnut pohjoisessa Euroopassa, on vedenpinta jatkanut nousuaan napajätiköiden sulaessa. Teoreetikot näkevät syyksi päästökaupan epäonnistumisen 2000-luvun vaihteessa, myöskin heikon Kiiton sopimuksen katsotaan olleen osasyynä ilmastomuutokselle. Osa tutkijoista katsoo kuitenkin, että ihmisen toimet eivät ole tuottaneet näkyvää ilmastomuutosta vaan, että kyseessä on normaali luonnon lämpeneminen, maapalloa kohdanneen pienen jääkauden jälkeinen aika. **SIVUT 8-11**

Sivu 11 Valtiollinen kontrolli tehokkain tapa luonnonvarojen hallinnassa

Teollinen halpatuotanto johtanut ympäristökontrollin vähenemiseen

TEKNILLISEN KORKEAKOULUN YLIOPIPILASKUNTA

TKY hakee pääsihteeriä

Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunta (TKY) on 11 000 jäsenen yleishyödyllinen yhteisö, joka edistää jäsentensä hyvinvointia, tuo opiskelijanäkökulman TKK:n koulutuksen kehittämiseen, tarjoaa jäsenilleen palveluita ja toimii jäsentensä yhdyssiteenä. TKY:n omaisuus on noin 80 milj. € ja vuosittainen liikevaihto yli 8 milj. €. Omaisuus koostuu mm. Otaniemessä sijaitsevasta Teekkari kylästä, jossa on n. 2000 asukasta. TKY:n palveluksessa on 12 vakituista työntekijää, noin 35 määräaikaista työntekijää sekä kymmeniä vapaaehtoisia toimijoita.

Tarjoamme haasteellisen työn, innovatiivisen ja mukavan työyhteisön sekä mieleenpainuvia kokemuksia. Pääsihteeri on TKY:n järjestötoiminnan työntekijöiden esimies. Lisäksi pääsihteeri osallistuu TKY:n taloushallintoon, hallituksen, edustajiston ja taloustoimikunnan kokouksiin ja toimintaan, teekkariyhteisön kehittämiseen sekä yhteistyöhön mm. TKK:n kanssa. Odotamme hakijalta taitoja, jotka varmistavat työtehtävien mahdollisimman hyvän suorittamisen. Näin ollen valinnan keskeisiä kriteerejä ovat ymmärrys ylioppilasliikkeestä, viestintätaidot, sosiaaliset kyvyt ja esimiestaidot. Tämän lisäksi eduksi katsotaan ymmärrys taloushallinnosta ja oikeudellisista asioista.

Pääsihteerin toimikausi on kaksivuotinen (1.8.2007–31.7.2009). Toimikauteen liittyvä kokopäiväinen perehdytys alkaa kuitenkin mahdollisimman pian valinnan jälkeen. Kaksivuotiskauden lisäksi pääsihteerillä on mahdollisuus erikseen hakea edustajistolta toimikauden jatkamista yhdellä vuodella 31.7.2010 asti. Pääsihteerin on haettava jatkokaudesta viimeistään 30.11.2008 mennessä. Työ on kokopäiväinen. Palkka on ensimmäisenä vuonna 2226 €/kk ja sitä korotetaan 5 % toisena ja mahdollisena kolmantena vuonna. Työntekijällä on myös mahdollisuus hakea opiskelijahintaista asuntoa. Perehdykseltä maksetaan korvaus. Suoritettu korkeakoulututkinto nostaa palkkaa.

Vapaamuotoiset kirjalliset hakemukset ansioluetteloihin pyydetään toimittamaan 2.3.2007 klo 16.00 mennessä osoitteeseen Janne Liuko, TKY, Otakaari 11, 02150 Espoo tai sähköpostilla osoitteeseen janne.liuko@tky.fi. Päätös valinnasta pyritään tekemään edustajiston kokouksessa 29.3.2007, kuitenkin viimeistään 19.4.2007. Haastattelut pidetään mahdollisuuksien mukaan viikolla kymmenen.

Lisätietoja toimesta antaa pääsihteeri Vesa Ruusunen, puhelin (09) 468 2103, sähköposti paasihteeri@tky.fi. Lisätietoja pääsihteerivalinnasta antaa valintatoimikunnan puheenjohtaja Janne Liuko, puhelin 050 597 4570, sähköposti janne.liuko@tky.fi.

TKY:llä ja TKK:lla häirintäyhdyshenkilöt

Oletko sinä tai joku ystäväsi kärsinyt työpaikkakiusaamisesta tai sukupuolisesta tai seksuaalisesta häirinnästä?

Tiedäthän, että voit aina ottaa yhteyttä TKK:n tai TKY:n häirintäyhdyshenkilöön tai vaikka molempiin. Häirintäyhdyshenkilön kanssa käydyt keskustelut ovat luottamuksellisia eikä mihinkään toimenpiteisiin ryhdytä ilman Sinun lupaasi.

TKY:n häirintäyhdyshenkilöinä toimivat sosiaalipoliittinen sihteeri Pinja Nieminen pinja.nieminen@tky.fi, p. (09) 4682149 ja teekkari- ja kulttuuri sihteeri Miika Kotaniemi miika.kotaniemi@tky.fi, p. (09) 4682178.

TKK:n häirintäyhdyshenkilö on lakimies Tanja Vuolle tanja.vuolle@tkk.fi, p. (09) 4512025.

TKY järjestää eduskuntavaalipaneelin!

Paneeli järjestetään 27.2. tiistaina klo 16.30-18 TKK:n päärakennuksen E-salissa, osoitteessa Otakaari 1. Ole hyvissä ajoin paikalla! Otaniemi Underground Broadcasting System eli OUBS televisioi paneelin sekä esittää myöhemmin eduskuntavaalispesialin!

Panelistit ovat Maria Guzenina-Richardson (SDP), Antti Kaikkonen (Keskusta), Matti Kuronen (Vihreä liitto rp.), Juho Lindman (Vasemmistoliitto), Martina Malmberg (RKP) ja Jukka Mäkelä (Kokoomus). Paneelin juontaa valtiotieteiden ylioppilas Julius Virtanen.

Paneelista lisätietoja voi kysyä osoitteesta sosiaaliasiat@tky.fi tai puhelimitse Satu Alikoski 050-3473329 tai Pinja Nieminen 050-66627.

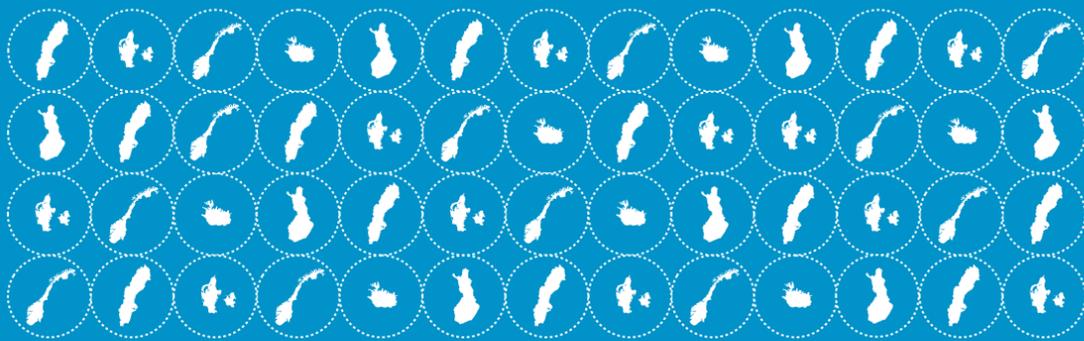

Haemme kesätyöntekijöitä ja työharjoittelijoita sekä tarjoamme mahdollisuuksia lopputyön tekoon

Suuntana innostava työ? Tule kehittämään rakennusalan huippuasiantuntijaksi. Tutustu www.srv.fi/opiskelijoille

SRV on kiinteistö- ja rakennusalan kokonaispalvelun tarjoava yhteistyökumppani ja johtava projektinjohtourakoitsija. Kehitämme ja rakennamme toimitiloja ja asuntoja sekä kokonaisia yritys- ja asuinalueita Suomessa, Baltiassa ja Venäjällä.

NORDTEK

DE TEKNISKA
UNIVERSITETEN
I NORDEN

> www.nordtek.net

Genom **NORDTEK** kan du studera vid ett annat tekniskt universitet i Norden. Vi erbjuder ett mobilitetsprogram för studenter som önskar att studera och bo i ett annat nordiskt land under 1-2 terminer.

Börja redan nästa termin på ett nytt nordiskt universitet!
Sista ansökningsdagen 15.3.

DIN KONTAKTPERSON: pia.rydestedt@tkk.fi

TFN 4512048 | RUM 41916 | INFOTORGET RUM 4249a

Synnytykset ja ilmasto - ei toimi

POLYTEKKARISSA 17/2006 päätoimittaja **Johanna Mitjon** kirjoitti nuorten naisten vaikeuksista lasten ja uraputken välissä. Protestina sille, että yritysjohton patriarkat häiritsevät naisten valinnanvapautta hän ehdotti lapsentekolakkoa Vihreiden nuorten mallin mukaan.

Tämäkertaisessa numerossa keskiaukeama liittyy muun muassa ilmastonmuutokseen. Aiheella ei ole paljon tekoa Mitjosen pääkirjoituksen kanssa, mutta yksi yhtenevyys pistää silmään: feministien manifestit ja ilmastopoliittikka pursuavat toimimattomia ratkaisumalleja. Mausteina saamme ristiriitoja tai yleisesti hyväksytyjä väitteitä, joiden perustelut eivät paremmin vakuuta.

LAPSENTEKOLAKON ONGELMA ON, että nuorten työntekijöiden pomot ovat itse vähintään keski-ikäisiä. Heidän lapsensa ovat jo olemassa, vaikkeivät ehkä aikuisia. Miksi esimiehiä häittäisi pätkänkään vertaa, jos nuoret päättävät lykätä jälkikasvun hankintaa? Hehän hurraavat synnytylakolle: naiset tottelevat työelämän vaatimuksia vapaaehtoisesti!

Lakko on myös omien periaatteidensa kanssa ristiriitainen. Jos kerran suurin osa naisista haluaa lapsia, miksi toimia omien toiveidensa vastaisesti?

Peruste on toki olemassa: työmarkkinapolitiikan vuoksi. Tällöin kuitenkin implisiittisesti myönnetään, että uraputki ja palkat ovat tärkeämpi arvo kuin omat lapset. Juuri tätä työnantajat toivovat, mutta jostakin syystä vastaan pullikointi on välttämättömyys.

En näe epäjohtonmukaiseen kuvioon muuta syytä kuin sen, että feministi ei periaatteesta siedä miehen määräsvaltaa itseensä. Ei, vaikka hän itse toimisi täsmälleen käskyn mukaan, jos olisi vapaa valitsemaan.

KASVIHUONEILMIÖÖN LIITTYVÄSSÄ keskustelussa järjestömyyksiä harrastaa lähinnä se vähemmistö, jonka

mielestä koko ilmiötä ei ole olemassa. Julkisuudessa näkyvät kuitenkin enemmistön synnit.

Niistä pahimmat ovat hymistelevä optimismi ja se, että yksinkertainen matematiikka ei tunnu avautuvan. Esimerkki yleisesti hyväksytystä ympäriryöestä lähtökohdasta on, että Kioton sopimus voi olennaisesti hillitä kasvihuoneilmiötä, ja jos ei se, niin ainakin tiukemmat päästöraajat tulevaisuudessa.

Väärin kuitenkin meni. Kasvihuoneilmiöön vaikuttaa ilmakehässä kulloinkin oleva CO₂-pitoisuus, ei se, paljonko sitä tuprutetaan lisää taivaalle. Matematiikan kielellä voisi sanoa, että olennaista on funktio, ei sen derivaatta.

Rajoitukset koskevat nimenomaan derivaattoja. Vaikka lähtisimme utopian tielle ja olettaisimme, että myös Kiina ja Intia pitävät päästönsä vuoden 1990 tasolla, ilmakehän hiilidioksidi lisääntyy edelleen, ja ilmasto lämpenee. Silti Kiotosta puhutaan kuin siitä alkaisi maailman pelastaminen.

PÄÄSTÖKIINTIÖMALLI TIETENKIN TOIMII, jos raja asetetaan riittävän lähelle nollaa. Tällainen tulevaisuus ilmastoaikeuttajilla ilmeisesti onkin mielessä. Periaate on helppo – ”uusiutuvaa energiaa” – mutta siihen tuskin ylletään ennen jonkinasteista katastrofia.

Kyse on nimittäin koko maailman energia-infrastruktuurista, ei yksittäisestä teknologiasta kuten freoneista. En ole aiheessa vähäisinkään eksperti, mutta käytännön järjelläni uumoilen, että yhtä maailman merkittävimmistä kauppaloista ei muuteta ennen vallitsevien valtarakenteiden tuhoa. Sellaiset muutokset eivät ole historiassa tapahtuneet mukavasti: yleensä ne vaativat laajamittaisia sotia tai tietyn kulttuuripiirin pahan rappion.

Länsimaisena ihmisenä ottaisin tämän kohdan vakavasti: rappeutuva kulttuuri on luultavasti omamme. Vaikka ympäristöaktivistit varmasti väittävät toisin, tämä ei olisi hyödyksi

edes luonnolle. Tuhoutuva kulttuuri kun olisi toistaiseksi ainoa, jossa ympäristöarvot edes kilpailevat eduntavoittelun rinnalla.

EN YRITÄ VÄITTÄÄ, ettei ilmastonmuutosta voisi hillitä. Toki voi. Jos ihminen on aiheuttanut muutoksen yhteen suuntaan, jokin vastavaikutus on aina mahdollinen.

On kuitenkin ajattelun arvoisa idea, että kasvihuoneilmiötä ei kannata hillitä. Helpon sokeripalapäätökset eivät toimi, ja oikeat ratkaisut saattavat osoittautua kivuliaammiksi kuin sen sietäminen, mitä eteen tulee.

Tuomas Kangasniemi

Elämä on liikettä.

www.upm-kymmene.com

POLYTEKKARI - POLYTEKAREN

Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnan lehti

Ensimmäinen numero ilmestyi 18. helmikuuta 2002.

Painosmäärä: 5000 kpl
Painopaikka: Riihimäen kirjapaino, Riihimäki
ISSN 1459-0816

Verkkolehti
www.polyteekkari.fi

Päätoimittaja

Johanna Mitjon

Toimittajat

Tuomas Kangasniemi

Pekka Tuominen

Annu Nieminen

Ulkoasu ja taitto

Kalle Kempainen

Yhteystiedot

etunimi.sukunimi@polyteekkari.fi

Ilmoitusmyynti

Kaikkien ylioppilaskuntien laajuiset kampanjat:

Pirunrykki Oy (02)2331 030,

www.pirunrykki.fi

Paikallinen mainosmyynti ja tekniikan alan yritykset:

RC kustannus Oy,

yhteyspäällikkö Karel

Christensen 044-575

1000, karel.christensen@

opiskelijamediat.fi

TKK:n ja TKY:n yhdistysten mainokset toimituksen kautta.

Mediakortti

www.polyteekkari.fi/mediakortti

Yhteystiedot

Polyteekkari, Jämerantaival 7 A, 02150 Espoo

toimitus@polyteekkari.fi,

(09) 468 3307

Jakelu

Ota-Karjut, jakeluväpeli

Juho Rutila, jorutila@

cc.hut.fi

Polyteekkarin seuraava

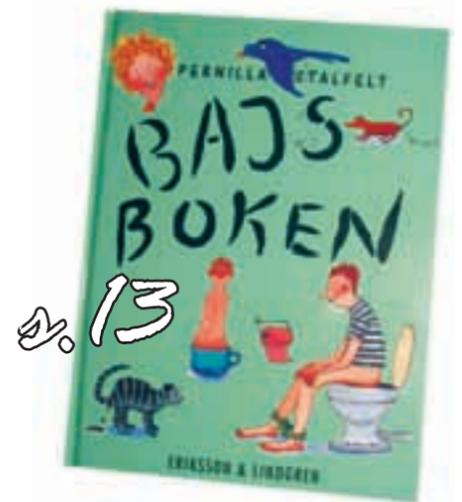
numero ilmestyy 7.3.2007.

Aineisto toimitukseen

28.2.2007 kello 16.00 mennessä.

Sisällysluettelo

- 7 Vaalit lähestyvät – etsi oma ehdokkaasi**
Tiistaina 27.2. on TKY:n järjestämä vaalipaneeli A-salissa, jos et ennätä paikalle voit seurata katkelmia paneelista OUBS:iltä torstaina 1.3. Vaalit lähestyy –lähetyksestä. ”Tsekkaa tämä vaalilähetys ja mieti, ketä kannattaa äänestää”, kannustaa OUBS.
- 8 Ilmasto muuttuu – tulvat lisääntyvät**
- 11** Otaniemessäkin nähdään joka vuosi kuinka merenpinta nousee. Voiko koko niemi päätyä veden varaan ilmastonmuutoksen seurauksena? Muutakin kuin teekkarin omaan napaan tuijottamista on tarjolla: ilmiötä tarkastellaan myös globaalimmin, koska ilmastonmuutos on koko ihmiskunnan yhteinen ongelma.
- 12 Pashka haisee ja balalaikka soi**
- 13** ”Sirppi ja vasara ne taivahalla loistaa, bashka haisee balalaikka soi!”, laulaa teekkari Sörkan sällit renkutusta sitseillä. Ehkäpä balalaikan soittajan toimi on paljon puhuttu paskaduuni? Viereisessä kuvassa ruotsalaisen lastenkirjailija Pernilla Stalfeltin suosittu Bajsboken. Kakkakirja pä finska.
- 14 Rasismia teekkarihymnissä?**
- Laku-Pekka kiellettiin, miksei siis neekeri -sanan käyttö teekkarihymnissä? Ovatko vanhat traditiot todella niin tärkeitä, ettei niitä muuteta, vaikka ne ovat loukkaavia?
- 15 Tarina taivaasta, helvetistä ja rakkaudesta**
- Otaniemen oma speksivelho Kristiina Laine kävi katsomassa kyltereiden speksin. KY:n speksiläisten omassa blogissa eräs speksiläinen hehkuttaa näytelmän jälkeisiä tunteitaan seuraavasti: ”purkamisen jälkeen suuntasimme Baarikärsäseen, missä ainakin allekirjoittaneen kohtaloksi taisi koitua kaikki se skumppa. Tai minttu. Tai joku muu. Kiitos ja anteeksi. Onneksi ei tarvitse juhlia puoli kahdeksaan joka perjantai.”

Historian suurmiehiä

TELEVISION ONGELMANA ON ETTÄ SE VAATII KATSELIJAN ISTUVAN JA PITÄVÄN KATSEENSA LIIMATTUNA KUVAPUTKELLE. TAVALLISELLA AMERIKKALAISILLA PERHEELLÄ EI OLE AIKAA SELLAISEEN.

New York Times vuonna 1939.

TUOMINEN vs. LUOMINEN

Luonto on täynnä epäpätevää suunnittelua, osa suorastaan vahingollista, vailla mitään ilmeistä tarkoitusta. Esimerkiksi isorokkovirus on onnistuttu hävittämään, eikä sitä tunnuta kaivattavan mihinkään. Edellisessä kirjoituksessaan Tuomas vastaa, että tässä oletetaan luojan olevan hyväntahtoinen, eikä se näin ollen todista ettei luojaa ole.

Ei todistakaan. Eikä ole tarkoituksaan. Kyse on siitä mikä on paras, uskottavin selitys luonnon monimuotoisuudelle – niin hyvässä kuin pahassakin. Jos evoluutiolle vaihtoehtoinen selitys on, että mikä tahansa mitä me havaitsemme on sellainen koska se on luotu sel-

laiseksi, ei se minusta ole kovin vakuuttava selitys, eikä ainakaan tiedettä. Sellaista selitystä on luonnollisesti mahdoton kumota, mutta se ei tee siitä vakuuttavampaa, päinvastoin.

Tuomas tuo esiin että solut ovat täynnä informaatiota ja pitää tätä merkinä luomisesta. Onko se sitä? Ajatellaanpa omaa perimäämme. Se sisältää ohjeet esimerkiksi hännän rakentamiseen. Häntägeenit on vain sammutettu eli niitä ei lueta. Todella outoa työtä suunnittelijalta – vai aikookohan hän antaa meille hännän myöhemmin – mutta järkeenkäypää evoluution tapauksessa.

Geeneissämme on myös ns. endogeenisiä retroviruksia. Ne ovat joutuneet sinne, koska virus on tar-

tuttanut jonkun muinaisen esi-isämme. Tempu on kuitenkin epäonnistunut eikä virusgeenejä lueta, joten niistä on tullut eräänlaisia geenifossiileja. Tutkimuksissa on selvitty, että ihmisellä ja simpanssilla on samoissa kohdissa DNA:ta samat virukset. Joko ne ovat yhteiseltä esi-isältämme, tai luojalla on tosi outo huumorintaju.

Pekka Tuominen

Talvipäivänä tuunattiin pulkkia

Sähkön fuksi Miikka Kivi antaa näytteen tasaisen maan mäkihyppystä

TALVIPÄIVÄ ON PERINTEISESTI ollut insinöörikieltojen TIK:n, SIK:n, KIK:n ja IK:n järjestämä talvinen urheilutapahtuma kaikille jäsenilleen. Tänä vuonna kiinnostuksen tapahtumaa kohtaan ilmaisi myös Prodeko, KK, Vuori ja Athene, joten leikkijöitä päivässä riitti. Suurin osa päivän osallistujista oli phukseja. Tapahtumaa mainostettiin juuri phuksien luennoilla.

Talvipäivää on järjestetty ainakin 2000-luvun alusta. Luonnollisesti ilma vaikuttaa Talvipäivän onnistumiseen. Vuosien varrella osanottajat ovat palelleet niin jäätävissä pakkasessa kuin seisseet tumput suorina vesisateessa. Joskus on käynyt niinkin, että lunta ei ole ollut juuri lainkaan.

Tänä vuonna sää kuitenkin suosi talvipäiväläisiä. ”Koska osallistujia oli tänä vuonna paljon, ripottelimme urheilupisteitä Ossinlammen, Alwarin ja Äpykentän alueille. Urheilulajeina olivat esimerkiksi kuutiopallo, kyykkä, ampumahiihto sekä tasaisen maan mäkihyppy”, kertoo tapahtumaa järjestämässä ollut koneinsinöörikillan phuksikapteeni **Sonja Viitamäki**. Tänä vuonna järjestettiin myös muutama kilpailu, esimerkiksi pimp my pulkka –kisa.

Talvipäivän urheilun jälkeen suunnataan saunaan. Tänä vuonna saunottiin Gorsussa, jossa oli myös karaokea. Koko illan talvipäiväläisiä viihdytti bändi nimeltä *The Rock Boys*. Kun saunomiset on saunottu, siirryttiin Smökkiin bilettämään.

Johanna Mitjonen

ARI PARTINEN

MUUT LEHDET

Vihreät syyttävät Lipposta puheiden plagionnista

Lähde kesällä seikkailemaan jäätikölle

POLYTEKNIKKOJEN PARTIOKLUBI, Teepakki järjestää jäätikkövaelluskurssin Pohjois-Norjassa kesällä 2007. Hankkeen puuhämiehinä toimivat **Joel Ormala** ja **Lars Baarman**. Molemmat vakuuttavat, että kurssille halajavan ei tarvitse olla kokenut eränkävijä tai huippukunnossa osallistuakseen kurssille. Ideana on juuri se, että jäätiköllä liikkuminen opetetaan.

Perusasioiden kuten teltan pystyttäminen ja leiriolosuhteiden kestämisen pitää kuitenkin luonnistua. ”Jos tietää mikä on trangia, on hyvä, ja jos tietää kuinka sitä käytetään, on jo varmasti ekspertti”, kuvailee Ormala. Isoin vaatimus on se, että varusteita pitää löytyä, kuten tavalliset kovapohjaiset vaelluskengät jäätiköllä kävelyyn.

POIKIEN OMA VIIMEKESÄINEN reissu Alpeilla antoi kimmokkeen järjestettävälle kurssille. He olivat vaeltamassa paikassa, jossa jäätiköllä liikkumisen taitoja olisi kipeästi kaivattu.

Eräällä päiväretkellä pojat näet päätyivät jäätikölle ja ajautuivat tilanteeseen, jossa teltalle johtavalle reitille oli muodostunut valtava railo. ”Siellä se teltta näkyi 200 metrin päässä, mutta luokse ei päässyt.”

Tässä vaiheessa oli pakko tehdä valintoja. Mennäkö takaisin samaa reittiä, joka ei juuri houkutellut, koska reitiltä oli löytynyt varmistuskiinnikkeitä, joita heillä ei ollut. ”Yksi vaihtoehto olisi ollut suunnata jäätikölle, joka vaikutti itsemurhalta. Loput vaihtoehdot olivat lähteä soittamaan hätäpuhelimeen tai yöpyä ilman telttoja”, pojat kuvaavat käsillä ollutta tilannetta.

He sanovatkin, että silloin tehty päätös oli varmasti isoin päätös, jonka he ovat koskaan tehneet.

LOPULTA POJAT PÄÄTTIVÄT mennä samaa reittiä takaisin. Tällöin piti juosta aikaa vastaan, ettei pimeä yllätä. Ruokaa he eivät ehtineet päivän aikana tehdä, vaan pureskelivat kuivalihaa matkalla. Tuuriakin oli onneksi matkassa. Oli satanut lunta ja se helpotti reittiä, koska lumi auttoi sitomaan irtonaista soraa, jolloin kalliota oli helpompaa tulla alas.

KESÄLLÄ VASTAAVANLAISIA tilanteita ei tule vastaan, koska järjestettävälle vaellukselle mukaan on tulossa kaksi monivuotisen, kansainvälisen vuoristopas tutkinnon suorittanutta opasta apureineen. Vaelluksella on valittavana kaksi eritasoista ryhmää. Alppivaellusryhmä on suunniteltu ihmisille, jotka eivät aikaisemmin ole harrastaneet kiipeilyä tai ole olleet jäätiköillä.

Tavoitteena on, että kurssin jälkeen kävijällä on tarvittavat tiedot ja taidot itsenäiseen liikkumiseen jäätiköillä ja jyrkillä lumiseinämillä. Näitä ovat esimerkiksi

kuinka liikutaan köysistössä sekä jyrkillä lumiseinämillä ja miten pelastetaan henkilö raiosta. Mount Blancille kiipeämisen pitäisi kurssin oppien jälkeen luonnistua.

Alppikiipeilyryhmä on suunnattu kiipeilyä enemmän harrastaneille. Osallistujat oppivat kallio- ja harjannekiipeilyä sekä vaativammille huipuille, kuten Matterhornille kiipeämisen.

TAITOJEN KARTTUMISEN LISÄKSI vaellus tarjoaa loistavan irtioton arjesta. **Ormala** kertoo kuinka vaelluksella päivärytmi pelkistyy vaeltamiseen, syömiseen ja nukkumiseen. ”Se on vapauttavaa! Mahtavaa on myös se, että voi vapaasti valita mihin suutaan lähteä.”

Pojat tuumivatkin, että kun taidot kurssilla karttuvat, he haluavat suunnata uudestaan Mount Blancille, sitten ehkä Kilimanjarolle. Vuoriahan maailmassa riittää.

Johanna Mitjonen

JOEL ORMALA

MIKKO ARVINEN

Pääsihteeri hommissaan.
Vesa Ruusunen sanoo, että hakijalla ei tarvitse olla erityistä TKY-tuntemusta, riittää että tietää mikä on ylioppilaskunta ja kuinka se toimii.

Kenestä uusi pääsihteeri? Haussa sosiaalinen organisoija

TKY:LLÄ ETSITÄÄN taas moniottelijaa, ylioppilaskunnan pääsihteeriä. Pääsihteeri osallistuu niin taloushallintoon, hallituksen, edustajiston ja taloustoimikunnan kokouksiin ja toimintaan, teekkariyhteisön kehittämiseen sekä yhteistyöhön esimerkiksi korkeakoulun kanssa. Ja moneen muuhun.

Pääsihteerin valintatoimikunnan puheenjohtaja **Janne Liuko** kertoo pääsihteerin työnkuvan monipuolisuuden johtaneen siihen, että toimea on vuosien varrella hoitanut henkilöitä, joilla on ollut hyvin erilaisia taustoja. "Siksi ei olekaan täysin yksinkertaista kertoa minkälaista henkilöä haemme."

VALINTATOIMIKUNTA kuitenkin kannustaa hakemaan pestiä rohkeasti. Liuko muistuttaa, että vaatimuksena ei ole monen vuoden puheenjohtajuusura eri yhdistyksissä, vaan riittää että hakija soveltuu toimeen. Kokemus jonkun pienen toimikunnan ansiokkaasta vetämisestä on kuitenkin luonnollisesti etu.

Esimiesvirkana työ vaatii niin organisointikykyä kuin sosiaalisia taitoja. Koska pääsihteeri on myös keskeisessä asemassa TKY:n tiedonkulusa, suullinen ja kirjallinen ilmaisukyky ovat hyvin tärkeitä. "Jos hakija vielä ymmärtää tai pystyy oppimaan asioita taloushallinnosta ja ylioppilaskuntaan liittyvistä oikeudellisista asioista, niin hän on varmasti juuri hakemamme henkilö", Liuko sanoo.

NYKYINEN PÄÄSIHTEERI Vesa Ruusunen kertoo, että kaksi vuotta sitten omaan hakupäätökseen vaikutti pääsihteerin työn projektiluonteisuus. "Kun tein diplomityötäni TKK:lla ja VTT:llä, huomasin että tutkijan huoneessa istuminen ja tietokoneen räpläily ei ole minun juttuni, vaan haluan tehdä enemmän projektiluontoista ja hektistä työtä."

Ruusunen otaksuu, että pääsihteerin työstä on merkittävää hyötyä hänen tulevalle työurallaan. "Uskon, että pääsen pääsihteerikokemuksellani yhden vaiheen yli työelämässä ja ettei minun tarvitse lähteä siltä tasolta, miltä vastavalmistunut lähtee."

Työnsä huippuhetkiksi Ruusunen mainitsee ovien avautumisen. "Aika harvassa työssä 25-vuotias vastavalmistunut nulikka saa keskustella suoraan vuorineuvosten tai toimitusjohtajien kanssa. Se miten vakavasti meidät otetaan, miten kiinnostuneita

meistä ollaan johtotasolla, oli minulle yllätys."

OMAN HAKUKEVÄÄN muistoksi Ruusunen mainitsee muun muassa puhelimesa puhumisen. "En ole ikinä tehnyt sitä niin paljon!" Hakemistaan hän pohjusti omalla tukiporukalla. "Tein päätöksen hakemisesta 2004 kesällä. Sain parista kaverista vuoden vaihteessa tiimin ympärilleni, joiden kanssa oli mahdollisuus vaihtaa ajatuksia."

Lisäksi Ruusunen valmistui hakuprosessiin olemalla aktiivisemmin tapahtumissa mukana ja lueskelemalla tarkemmin esimerkiksi vanhojen hallitusten päätösluettelaita.

Vaikka Ruusunen lopulta äänestettiin melko selvin numeroin voittajaksi, puhuttiin hänen olleen musta hevonen. "Kolmesta hakijasta olin CV-taustaltani huonoin. Olimme kaikki erityyppisiä ihmisiä. Ehkäpä ihmiset kokivat minut hyvänä tyyppinä, joka vaikuttanut lopputulokseen."

MOLEMMAT Liuko ja Ruusunen korostavat sen olevan tärkeää, että hakija ymmärtää ylioppilaskuntaa - TKY:n sihteeristö ei ole tavanomainen työpaikka.

Hyvältä pääsihteeriltä vaaditaan Ruusunen mukaan kypsyä. Hän myös sanoo, että suoritettua tutkinnosta tulee henkistä tukea pääsihteerin työhön. "Sanoisin myös, että otetaan vakavamin, jos on jo valmistunut."

Ruusunen kuitenkin huomauttaa, että 40 tunnin viikkotyömäärä ei riitä ja että työtä ei tehdä vain virka-aikana. Tämä saattaa tulevaisuudessa muuttua, koska TKYH on nyt nimittänyt työryhmän pääsihteerin toimenkuvan kehittämistä varten. Työryhmässä pohdinnan kohteena ovat niin toimenkuva kuin työmäärän järjestyttäminen.

Mutta vaikka työ on paikoin rankkaa, muistuttaa Ruusunen toimen olevan kokemus jota ei kovin helpolla muualta saa.

Johanna Mitjonen

Pitääkö pääsihteerin olla teekkari?

Nykyisellä pääsihteerillä on näkemys myös siitä, minkälainen tuleva pääsihteeri voisi olla.

"Ylioppilaskunnalle voisi tehdä ihan hyvää, että pääsihteerinä istuisi joku muu kuin teekkari. Täällä kaikki tulevat liiksi samasta muotista."

Ruusunen kaudella moni sihteeri ei ole ollut teekkari. "Se onko henkilö teekkari vai ei, ei ole niinkään painanut työntekijävalinnoissa, vaan se minkälainen henkilö on kyseessä. Pyrin siihen että kaikki tulevat toimeen tois-

tensa kanssa ja kaikki sopeutuvat."

Eikä pääsihteerin linjaaminen vielä tähän lopu. "Haluaisin erittäin mielelläni, että seuraava pääsihteeri olisi nainen. Naisia ei ole aiemmin ollut ja naiset ajattelevat asiat eri tavalla. Miehillä on kuitenkin tietynlainen kulttuuri ja tapa hoitaa asioita."

Vaikka ylioppilaskuntatoiminta sisältää koulun illoja, Ruusunen vakuuttaa, että pääsihteeri voi olla absolutisti. Pääsihteerinä absolutisti humanisti nainen? Tuskin kuitenkaan.

LYHYESTI

Takinkääntäjä saapuu

Otaniemeen

Syksyllä **Antti Kaikkonen** (kesk.) oli hetken aikaa opiskelijoiden suuri sankari. Hän oli tekemässä aloitetta hallitukselle opintorahan korottamisesta. Mutta sitten Kaikkonen päätti kääntää takkinsa. Kun asiasta sitten äänestettiin, Kaikkonen äänesti esitystä vastaan.

Nyt Teemu Teekkarille tarjoutuu loistava tilaisuus hiilistaa Kaikkosta, koska mies on tulossa puhumaan TKY:n eduskuntavaalipaneelin 27.2.

Muina panelisteina ovat **Maria Guzenina-Richardson** (SDP), **Matti Kuronen** (Vihreä liitto rp.), **Juho Lindman** (Vasemmistoliitto), **Martina Malmberg** (RKP) ja **Jukka Mäkelä** (Kokoomus).

Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunta järjestää eduskuntavaalipaneelin tiistaina 27.2. klo 16.30–18.00 Teknillisen korkeakoulun päärakennuksen E-salissa osoitteessa Otakaari 1.
Johanna Mitjonen

Kerro, kerro vaalikone

– kenelle ääneni antaisin?

Tällä hetkellä kaikkien suurten puolueiden vaaliohjelmassa mainitaan esimerkiksi opintorahan tasokorotus. Tämä on tuttuakin tutumpaa: merkittäviä eroja puolueiden vaalilupauksen välillä on vaikeaa löytää. Helpotusta ongelmaan tuo vaalikone. Tosin ensin pitää valita itselleen sopiva vaalikone, koska äänestäjille on tarjolla ainakin parikymmentä vaalikonetta.

Nuorten ja opiskelijoiden vaalikoneen avulla voi etsiä ehdokkaita, joiden vaalilupaukset lämmittävät opiskelijan mieltä. Nuorten vaalikone on Suomen Nuorisoyhteistyö – Allianssi ry:n ja valtakunnallisten opiskelijoiden edunvalvontajärjestöjen yhteishanke, jolla halutaan herätellä nuoria ja opiskelijoita kiinnostumaan politiikasta ja vaikutusmahdollisuuksista yhteiskunnassa. Tärkeimpänä tavoitteena on luonnollisesti nostaa nuorten äänestysaktiivisuutta eduskuntavaaleissa.

Kysymyksiä ehdokkaille eri aihealueista on esitetty yhteensä 23. Vaalikonetta voi käyttää tiedonhakuun yleisemminkin: haun voi rajata esimerkiksi sukupuolen, iän tai koulutuksen mukaan.

Nuorten vaalikoneen avulla on ainakin mahdollista selvittää, ketkä ehdokkaista ovat halukkaita panostamaan nuorten hyvinvointiin ja esimerkiksi opintososiaalisen aseman parantamiseen. Koulutuspoliittisten aiheiden lisäksi ehdokkailta kysyttiin mielipiteitä muun muassa tasa-arvosta, ympäristöasioista sekä energiapolitiikasta. Mutta kun Nuorten vaalikoneen kysymyksiin sitten alkaa vastata, on vaihtoehtoista vaikeaa valita, koska tietää että kaikille rahaa ei voi jakaa. Ehkä kuitenkin enemmän lisää rahaa vanhustenhoitoon? Mummi ei voi enää mennä McDonald'siin iltaduuniin, mutta minä voin.

Ja kuten aina vaalikoneissa – lopputulos hymyilyttää. Oma ääneni meni Nuorten vaalikoneen mukaan Suomen Kommunistisen Puolueen 62-vuotiaalle **Kaarle Kurtille**. Ajatella samalla tavalla esimerkiksi Suomen puolustuspolitiikasta ja kirkon ja valtion suhteesta. Haluan kuitenkin antaa ääneni nuorelle. Muuten eduskunta ukkoutuu ja akkautuu, olen lukenut lehdistä. No, vielähan voin kokeilla vaikkapa Eränkävijöiden sekä Pro Karelia vaalikonetta.

Vaikka oikeasti - oma ehdokas on jo valittu ja tukirinkiinkin jo liikeyty.

<http://www.nuortenvaalikone.fi/>

Johanna Mitjonen

VIRALLINEN TOTUUS

TUOMAS KONTRO
TKY:n hallitus,
Tietotekniikka ja viestintä

Minun TKY:ni kuolee

Oletko joskus vierailut ylioppilaskuntamme www-sivuilla? Oletko vierailusi aikana huomannut, että et löydä etsimääsi? Onko sinulta jäänyt huomaamatta palvelu nimeltä MyTKY? Jos vastasit kaikkiin kysymyksiin kyllä, et varmasti ole yksin.

TKY:n nettisivut ovat saaneet palautetta lähinnä siitä, että ne ovat epäselvät, epäinformatiiviset, tietoa ei löydy ja niitä ei päivitetä. Tästä johtuen vanha klassikkokysymys ”Miksi TKY ei tee asialle mitään?” on nostanut jälleen päätään. Koska TKY ihan aikuisten oikeasti välillä tekee jotain, on asiaan puututtu.

Viime vuoden loppupuolella viestintä- ja tietotekniikka-sektori nosti kissan pöydälle ja otti härkää sarvista. Heidän aktiivisen roolinsa vuoksi itselleni tippui heti alkuvuodesta mukavan suuri ja pyöreähkö pallo: TKY:n uusi julkaisujärjestelmä.

Uutta järjestelmää on nyt työstetty kohta kolme kuukautta, ja tulostenkin olisi tarkoitus alkaa näkyä tämän kevään aikana.

Mutta kuka osaisi kertoa miten ihmeessä tuo mystinen kirjainyhdistelmä MyTKY liittyy tähän millään tavalla? Sinä sieltä takaa, kyllä juuri te jolla on vihreä paita. Ei, kyseessä ei ole WebTopin korvaaja.

MyTKY oli aikoinaan moderni järjestelmä, jonka avulla eri ryhmät pystyivät luomaan virtuaaliyhteisöjä ja esimerkiksi tallentamaan dokumentteja, joita kaikki yhteisön jäsenet pystyivät käyttämään.

MyTKY:ssä ei periaatteessa ole mitään vikaa. Se oli ehkä aikaansa edellä, ja sitä vaivasi sama ongelma kuin montaa muutakin loistavaa ideaa ja keksintöä, joiden toteutuksessa ei ollut vikaa ja ajatuskin oli toimiva. Ainoastaan käyttäjät puuttuvat.

Poikkeuksen tähän luo edustajistomme, joka pitää kiinni oikeudestaan käyttä uusia ja edistyksellisiä menetelmiä, näin toimien ylioppilaskuntamme urauurtavana ja ennakkoluulottomana sydämenä. Toivottavasti edustajisto pysyy edelleen uudistuksen kelmassa, eikä jää haikailemaan MyTKY:n perään.

Myös TKK:lla suhisee. Jo pitkään valmisteltu eTKK alkaa nähdä päivänvalon. WebOodi, Noppaportaali ja Optima tekevät rytisemällä tuloaan. Näiden avulla pääsemme kenties nauttimaan yhtenäisemmästä ja käyttäjystävällisemmästä kurssiympäristöstä. Eräs kuuluisa ja huomiota herättänyt kurssi-ilmoittautumisjärjestelmä taitaa myös väistyä uuden ajan tieltä.

Vuoden loputtua voimme siis toivottavasti yhdessä rakkauden koulumme kanssa poksautella kuohujuomia ja nauttia uuden ajan tuomista nautinnoista paistatellen aurin-gonpaisteissa.

Tätä paratiisia odotellessa, kannattaa käydä katselemassa erää pienempää uudistusta, eli TKY:n sihteeristöblogia, joka löytyy osoitteesta blogit.tky.fi. Pysy siis ajan hermolla ja tsekkaa, kun sihteeristön väki laskeutuu omasta norsunluutornistaan kirjoittamaan.

Askel lähempänä Star Trek -fantasiaa Saari avaruudessa

TEKNIIKAN IHMEITÄ

Ihme: Kansainvälinen avaruusasema
Rakentamisaika: 1998–2010
Massa: 471 tonnia
Mitat: 73 x 44,5 x 27,5 m
Asuttava tilavuus: 425 m²
Miehistö: 3

IHMINEN ALOITTI AVARUUSMATKAT

1960-luvulla lyhyillä käynneillä ilmakehän ulkopuolella. Pidempi oleskelu avaruudessa on huomattavasti vaativampi projekti. Miehistölle täytyy toimittaa happea, vettä ja ruokaa selvästi pidemmäksi aikaa ja jäte- sekä viemärihuollolle täytyy olla pussitusta kestävämpi ratkaisu. Myös tilaa saisi olla enemmän kuin puhelinkopissa.

Ensimmäisenä ongelman ratkaisivat venäläiset vuonna 1971, jotka luopuivat ennen amerikkalaisia kuumatkoista ja keskittyivät sen sijaan miehittyihin lentoihin maan kiertoradalle. Ratkaisu oli lähettää asumistilat ja miehistö eri aluksilla. Näin tilaa huollolle ja oleskelulle saatiin paljon enemmän ja pidempiaikainen majailu avaruudessa kävi mahdolliseksi. Avaruusasema oli syntynyt ja sen nimi oli Saljut 1.

Saljut-sarjaa jatkettiin seitsemän aseman verran. Vuoteen 1986 mennessä kokemusta oli kertynyt tarpeeksi, jotta venäläiset uskalsivat aloittaa ensimmäisen monesta osasta koottavan avaruusaseman Mirin rakentamisen. Mirin oli tarkoitus toimia viisi vuotta – se toimi viisitoista. Sen monivaiheisen historian aikana tehtiin useita jopa yli vuoden mittaisia avaruuslentoja, joista yhden aikana kosmonautin entinen kotimaa, Neuvostoliitto, lakkasi olemasta. Mies tuotiin sentään kotiin, mutta monta kuukautta myöhässä.

SAMAAN AIKAAN YHDYSVALLAT suunnitteli omaa avaruusasemaa, samoin

Euroopan avaruushallinto. Myös Venäjällä oli suunnitelma Mir 2:n rakentamiseksi. Kylmän sodan päättyminen ja poliittikkojen haluttomuus maksaa avaruuslentojen laskuja sai entiset kilpailijat etsimään yhteistä säveltä.

Vuonna 1993 **Al Gore** ja **Viktor Tšernomyrdin** julkistivat suunnitelman yhteisestä kansainvälisestä avaruusasemasta. Amerikkalaisten oman avaruusaseman nimeksi piti tulla ensin Freedom ja sitten Alpha, mutta tultuaan mukaan projektiin venäläiset eivät suostuneet otamaan amerikkalaista alkuperää olevaa nimeä avaruusasemalle. Niinpä se tunnetaan – Kansainvälisenä avaruusasemana.

AVARUUSASEMAN ENSIMMÄINEN osa Zarya, venäjäksi aamunkoitto, lensi kiertoradalle vuonna 1998. Pari kuukautta myöhemmin siihen liitettiin ensimmäinen amerikkalainen moduuli, Unity. Avaruusaseman kokoaminen kiertoradalla on vaativa tekninen operaatio. Osat saavat kiertoradalle tullessaan yli 27 000 kilometrin tuntinopeuden, silti ne pitää

yhdistää hyvin tarkasti ja varoen.

Avaruusaseman osia on vietty kiertoradalle kuudellatoista lennolla ja miltei kymmenen suurta osaa aiotaan vielä liittää asemaan vuoteen 2010 mennessä. Jo nyt aseman mittakaava on melkoinen. Ääripisteistään sen mitat kattavat jalkapallokentän. Täydessä mitassaan sen aurinkopaneelit kasvavat 3000 neliometriin, nyt niistä on asennettu puolet. Painestettua tilaa on yli kolmesataa kuutiota eli omakotitalon verran.

VIUDESTA 2000 avaruusasemalla on käynyt 14 miehistöä, jotka ylläpitävät ihmisen jatkuvaa läsnäoloa avaruudessa. Miehistöt tutkivat laajaa joukkoa tieteellisiä aiheita, mikrogravitaatiosta ja mikrobiologiasta lääketieteeseen ja maapallon havainnointiin. Samalla karttuu tietoa pitkällisen avaruudessa oleskelun vaikutuksista ihmiseen ja laitteisiin. Nämä tiedot tarjoavat ponnahduslautan mahdollisille myöhemmille avaruuslennoille eri planeetoille.

Pekka Tuominen

Kolmen ihmisen asunto kauniilla näköaloilla. Ei häiritseviä naapureita.

Ei kiinnosta!

Mun ei pitäisi olla kirjoittamassa tätä tekstiä. Mun pitäisi olla kirjoittamassa raporttia yhtä kurssia varten, mutta taas on vaalit tulossa ja joutuu tuhmaamaan aikaa ehdokkaan etsimiseen.

Joutuu miettimään mitä tältä yhteiskunnalta haluaa. Joutuu panostamaan. Panostaisiin mielummin tohon harkkaan, siitä jää odotettavasti enemmän käteen kuin äänestämisestä.

Opintotuen nostamisesta on puhuttu, mutta tempaus osuu luennon päälle. Riippumatta opiskelun vaatimasta panostuksesta, kiltahuoneella puhutaan yhteiskunnan epäkohdista, mutta kovin harva jaksaa tehdä asialle mitään.

Edes oman ylioppilaskunnan suunta ei ehdi kiinnostaa ihmisiä mikä näkyy edarivaalien äänestysprosentissa. Edari säättää sääntömuutoksia, edustuksellinen demokratia toimii. Suomen hallitus päättää budjetista, edustuksellinen demokratia... niin, just. Edarivaaleissa äänestää yksi neljästä tai viidestä teekkarista, eihän sillä ole väliä.

Eduskuntavaaleissa äänestää jo kovin moni useampi, mutta miksi? Suomessa on kolme suurta puoletta jotka saattavat saada hallitusvastuun mutta eihän niitä erota enää toisistaan. Mitä sillä äänellä silloin on väliä.

Yhtäkkiä siniset kukat ovat työväen parhaat ystävät? Miksi? Miten? Punaiset ruusut eivät kannata opintotuen nostoa, vaikka mahdollisuus opiskella kunkin kykyjen mukaan eikä vanhempien rahapussin tarjoamien mahdollisuuksien mukaan luulisi olevan sosialistisen aatteen kulmakivien mukaista?

Ja milloin apilalla oikeasti on ollut mitään tarjottavaa kaupunkilaiselle? Ehdokkaan löytäminen on vaikeaa ja aikaa vievää puuhaa.

Otaen huomioon, että pitäisi valmistua viidessä vuodessa, on ihme että teekkarilla riittää intoa vääntää itseään äänestysuurnille. Eipä ihme että nanoteknologian kehittymisen kauhuvat eivät meitä kiinnosta.

Teknologian kehitys on yhteiskunnallisen kehityksen osa ja ihminen on jo osoittanut olevansa kovin sopeutumiskykyinen. Yksi jääkausi sinne tai tänne, esi-isät selvisivät.

Keskiverto ehdokas ei käytä meseä, eikä sillä ole kuvia galtussa. Teknophobia on ruma-asia, ja jälki on sen mukaisista. DRM, uusi tekijänoikeuslaki, mielenosoituksia tieteellisistä tutkimuksista kohtaan, äärimuslimit vastustamassa polio-rokotteita.

Kansanedustajat ovat pudonneet teknologian kehityksestä. Nuorison näkökulma tulevaisuuden Suomesta ei näy eikä kuulu Arkadianmaella.

Kohta on aika tiputtaa äänestyslappu vaaliuurnaan. Tulepahan tehtyä, toivo elää että seuraava kulttuuriministeri tietää mitä tekee.

Ehkä jokin kolmesta suuresta löytää jonkin arvon tai aatteen jota se ei pelkästään markkinoi vaan myös seuraa. Toivo elää. Taidanpa palata näiden yhteiskunnallisten aatteiden luota oikeaan työhöni, oppimiseen.

**SALUM
ABDUL-
RAHMAN**

KUKA KETÄ HÄ ???

Tuomas Kontro

Indiana Jonesiin samaistuva fuksimajuri ei tiedä, mistä hänen lempinimensä tulee.

FUKSIKASVATUKSEN isähahmo ja TKY:n hallituksen tuore viestintä- ja tietotekniikkavastaava **Tuomas Kontro**, 22, tulee onnelliseksi tyttöystävän kainalossa ja syö lounaansa mieluiten Täffän tiloissa.

Mistä lempinimesi Stuna tulee?

Huh! Se on ollut minulla kauan, yläasteajoista lähtien. Ei siihen valitettavasti liity mitään kohutariaa – se vaan muokkaantui lukuisista väänöksistä, joita *Tuomas*-nimelle helposti syntyy.

Olet kunnostautunut ylioppilaskunnassa vaikuttamisessa. Toimit Koneinsinöörikillassa fuksikapteenina, sitten fuksimajurina ja nyt myös TKY:n hallituksessa. Mikä teekkaritoiminnassa sai sinut mukaansa?

Ei siinä välttämättä niinkään kutsuksesta ollut kyse. Tarinani on aika perinteinen: isovelji hehkutti Otaniemen iloja, ja muualta eli Kauhajoelta tänne muuttaneena lähdin toimintaan iloisen mukana – halusin tietenkin tutustua ihmisiin täällä.

Mikä sitten tönäisi sinut vastuutehtäviisi?

Hain killan prujukoneiden hoitajaksi. Siihen minua ei kuitenkaan valittu, vaan päädyin fuksikapteeniksi.

Viime vuonna sanoit, että Polyteekkari voitaisiin lakkauttaa. Nyt istut Polyteekkarin toimitusneuvostossa. Missä seisot?

Tuo lakkauttamisjuttu taisi olla *kyllä vai ei*-valinta vaalikoneessa... Silloiset antipatiani lehteä kohtaan johtuivat lähinnä edellisen päätoimittajan harjoittamasta linjasta.

Viime vuonna ylioppilaskun-

nan hallituksessa istui tyttöystäväsi Emmi Turanlahti. Harmitaako, ettette hallinneet samana vuonna – sehän olisi varsin kätevää, hallituspäivät kun ovat perin pitkiä.

Parempi näin! Yksityiselämä on ihan kiva pitää erillään. Ei sitä jaksaisi ruokapöydässä väentää kättä samoista asioista kuin kokouspöydässä.

Luuletko, että TKY vastustaa pariskuntien työskentelyä sihteeristössä? Nythän esimerkiksi Knightin perheestä valittiin vain puolet uuteen hallitukseen.

Kyllä täällä sihteeristössä pareja riittää! En usko salaliittoteoriaan.

Minkä vaalilupauksen tekisit TKYH:n virkaasi näin jälkikäteen – nyt, kun niitä ei enää tarvita?

Lupaani, että TKY:n nettisivut paranevat huomattavasti. Ne piste-tään lähes kokonaan uusiksi ja tiedon löytäminen helpottuu.

Eduskuntavaalit lähestyvät. Oletko huolestunut teekkariden poliittisesta aktiivisuudesta?

Ainahan meillä on noissa parantamisen varaa, mutta kyllä mielestäni teekkarit äänestävät suhteellisen aktiivisesti.

Mitä katsot televisiosta?

Tällä hetkellä lempiohjelmani on *House*. Siinä on sellaista kivaa kärkeäytystä.

Mikä tekee sinut onnelliseksi?

Se, kun pääsen pitkän päivän jälkeen Emmiin kainaloon. Ja se, kun kovasti työtä tekemällä saa oikeasti jotain aikaan.

Oletko huolestunut ilmastonmuutoksesta?

Olen kiinnostunut. En oikein tiedä, olenko huolestunut.

Mitä haluat säilyttää nuoruudestasi ja nykyisestä sinusta aikuisuuteesi?

Huumorintajuni ja kykyni ottaa rennosti. Yritän aina elää sillä asenteella, että vaikka käsitelläänkin vaikeita asioita, välillä voi myös hymyillä.

Annu Nieminen

Persoonallisuustesti

Pitäisikö Suomen susikantaa rajoittaa?

Kyllä.

Mikä elokuva kuvaa elämäsi?

Indiana Jones -elokuvat. Ne ovat aivan kuin oma elämäni: aina välillä käydään seikkailemassa muualla – kuten järjestömaailmassa – ja sitten taas palataan perusasioihin – kuten luennolle.

Suosikkiruokalasi Niemessä?

Täffä.

Oikea vai vasen?

Oikea.

Vaihtoon Aasiaan tai Yhdysvaltoihin?

Malaysia International Business Program (Kuala Lumpur) ja Dallas International Business Program ovat suosittuja kansainväl. liiketoimintaan valmentavia vaihto-ohjelmia.

- >> Hae yksin tai kaveriporukalla - saat hyväksymiskirjeen viikossa. Yleensä pystymme hyväksymään kaikki hakijat.
- >> Korkeatasoista englanninkielistä opetusta, professorit tunnetuista kansainväl. yliopistoista. Mahdollisuus täydentää tutkinto University of Dallasin MBA:ksi.
- >> Osallistujat tekniikan ja talouden opiskelijoita mm. TKK:sta, HKKK:sta, sekä esim. Tampereen tekn. yliopistosta.
- >> Ohjelmien rakenne takaa erinomaiset mahdollisuudet matkusteluun ympäri Aasiaa tai Yhdysvaltoja.
- >> Suurkaupunkien etuihin kuuluvat myös kohtuullinen hintataso, miellyttävä ilmasto ja vauhdikas yöelämä

Lisätiedot ja hakemukset: www.academyaccess.com

OUBS

OUBS on siellä missä tapahtuu! Nyt myös OUBS:n haalarimerkit saatavilla - bongaa OUBS ja osta oma - pimeässä hohtava - OUBS-merkki!

Lähetykset jatkuvat koko kevään torstaisin klo 21.15

Tiistai 20.2. LEVELÄHETYS GRAVIKSESTA!

Avaa televisio, tsekkaa Graviksen tunnelma ja tule mukaan bileisiin! Graviksessa OUBS:n

ständillä voit kuvauttaa itsesi, tulla kertomaan kameralle mielipiteesi ihan mistä vaan, ostaa pimeässä hohtavan OUBS-haalarimerkin, haastatella kaveriasi, hengata mukavilla sohvilla ja nauttia bileistä. Lähetys näkyy myös Dipolin sisätv-verkossa. Lähetys klo 21–02.

Torstai 22.2. Gravis-kooste + bändihaastattelut

Bileiden parhaat palat ja esiintyjien haastattelut. Jos olit bileissä, niin ehkäpä onnistut bongamaan itsesi ruudulta..?

Tiistai 27.2. VaalipaneeliA-salissa, OUBS paikalla kuvaamassa) Torstai 1.3. Vaalit lähestyy -lä-

OUBS:n ohjelmätietoja

hetyt

Sinullakin on ääni - pidä huolta ettei se mene harakoille, vaan aidosti ajattelevalle ehdokkaalle! Tsekkaa tämä vaalilähetys ja mieti, ketä kannattaa äänestää.

Tiistaisen vaalipaneelin kooste sekä aihetta käsitteleviä pätkiä.

(Psst! Huhujen mukaan OUBSia voi Teekkarikylässä katsoa nykyään myös digi-tv:stä...)

JUHANI PALTTALA

Veden alla.
Tulva pakotti poikkeusjärjestelyihin
aamulla 9.1.2005.

Tulvat kielivät ilmastonmuutoksesta Huuhtoutuuko Otaniemi mereen?

Utiskuvat tulvivasta Kauppatorista 9.1.2005 muistavat kaikki. Internetissä oleva Espoon tulvaselvitys aloitettiin tämän tapauksen jälkeen, kun 151 cm normaalia ylempäs nousut merivesi aiheutti pääkaupunkiseudulla laajoja ongelmia ja paikoin myös vahinkoa.

Kohoava merenpinta onkin yksi huomattavista muutoksista, joita kasvihuoneilmion odotetaan tuovan mukanaan. Esimerkiksi tuore, helmikuun alussa työnsä julkistanut IPCC-ilmastopaneeli arvioi valtameren nousevan seuraavan sadan vuoden aikana mahdollisesti jopa 80 cm, joskin alaraja-arviot liikkuvat 20 cm:n tienoilla.

Merenpinnan nousun vaikutusta on kartoitettu paikallisesti myös Espoossa ja siten Otaniemessäkin. Vuosina 2005 ja 2006 valmistuneessa kaksiosaisessa Espoon tulvaraportissa tarkastellaan meren pitkäaikaista muutosta ja hetkellisiä ääriarvotulvia sekä vähemmässä määrin järvien ja jokien vaihteluja.

Tulvaselvitykset tehtiin sitä varten nimettyyn työryhmän voimin, jonka esimiehenä oli yleiskaavainsinööri **Hannu Vepsäläinen** ja pääasiallisina työntekijöinä **Jukka Koskikallio** ja **Miika Kotaniemi**. Tutkimuksen eittämättä mielenkiintoisin anti ovat kartat – siinä mallinnettiin Espoon karttapohjalta puolen metrin välein maanpinnan korkeuskäyrät 3 metriin saakka. Erityisen tulvanaroista alueista tehtiin tarkemmat suurennokset.

Maksimikorkeus valittiin tarkasteltavan ajanjakson perusteella. Tulvien toistumisajoina käytettiin 100 ja 200 vuotta, joita vastaavat korkeusluvut ovat raportin mukaan 1,58 ja 2,60 metriä. Jälkimmäinen niistä tosin joudutaan tuomitsemaan epäluotettavaksi, sillä se on laskennallinen arvio noin sadan vuo-

den mittaisesta historiallisesta havaintoaineistosta – tämä tuo huomattavaa epävarmuutta.

Lukuihin lisättiin ennakoitu merenpinnan nousu vuoteen 2200 mennessä, 100 cm, ja niistä vähennettiin 40 cm:n maankohoaminen.

Raportin arvioissa katsottiin, että lähitulevaisuudessa varsinaisessa tulvavaarassa ovat rakennukset, joiden lattia sijaitsee alle 2,5 metriä nykyistä keskimerenpintaa ylempänä. Tällaisten kiinteistöjen sijainti ja tarkat tiedot kartoitettiin tutkimuksen toisessa osassa. Uusien rakennusten lattiatasoksi suositellaankin 3,0 metriä.

Jälkimmäisessä osassa selvitettiin myös kastumisvaaraan jäävä rakennetun omaisuuden arvo. Potentiaaliset vahingot ovat melko hyvin verrannolliset tulvakorkeuden neliöön: 1,5 metrin tulvassa vaaraan jää 85 miljoonaa euroa, mutta 2,4 metrin tilanteessa noin 320 M€.

Mutta miltä näyttäisi Espoo, jos merenpinta olisi kaksi tai kolme metriä nykyistä ylempi?

Tällainen tilanne saattaisi siis sattua huipputulvan aikaan sadan tai parinsadan vuoden päästä. Jos IPCC:n pahimmat arviot pitävät paikkansa ja kehitystä voisi ennustaa lineaarisesti eteenpäin, 3 metrin nousu saattaa vastata keskimääräistäkin tilannetta joskus vuoden 2500 tienoilla.

Hieman läheisemmässä tulevaisuudessa vaaniva 2 metrin tulva peittäisi alleen laajimmat yhtenäiset alueet Lepävaaran itäpuolella Vermossa ja Perkkaalalla, jossa vesi ei huuhtelisi vain yksittäisiä taloja, vaan ylittäisi miltei Perkkaan asuinalueelle. Myös Laajalahden pohjukassa ja Lasilaaksossa

Kauklahden edustalla tilanne olisi vakava.

Kaikkein eriskummallisiin piirre olisi nykyisen Gräsanojan paikalle muodostuva pitkulainen poukama, joka ulottuisi Haukilahden satamasta yli kolme kilometriä sisämaahan Orionille ja Mankkaalle saakka. Lisäksi Suomenojan vedenpuhdistamo jouduttaisiin todennäköisesti ajamaan väliaikaisesti alas, sillä poistotunneli ei enää vetäisi vedenpaineen vuoksi.

Otaniemessä mullistukset keskittyisivät Maarin ympäristöön. Tuas-talon länsipuolelta ulottuisi lahti Innopolille, Spektriin ja Maarinniityn kerrostaloil-

le asti. Ensin mainituissa kahdessa rakennuksessa kärsittäisiin todennäköisesti vesivahingoista. Kehä 1 katkeaisi strategisesti risteyksen kohdalta noin 200 metriä molempiin suuntiin tammikuun 2005 läheltä piti –tilanteen sijaan.

Muita merkittäviä maantieteellisiä muutoksia vielä kahden metrin tulva ei aiheuttaisi, mutta 250 cm:n korkeudella sähköosaston ja fysiikan laitosrakennuksen välistä aukeaisi Ossinlahti. Teekkarikylässä ei peittyisi taloja veteen, mutta Perhekyllän alimmat kiinteistöt ja Otaranan E-rappu jäisivät pienestä kiinni.

Tuomas Kangasniemi

TUOMAS KANGASNIEMI

Teekkari venepakolaisena.

Vanha tuttumme: Ilmastonmuutos

MAAPALLON KESKIARVOLÄMPÖTILA on noussut 1900-luvun aikana noin 0,75 °C, jos mittana käytetään viiden vuoden juoksevaa keskiarvoa. Vallitseva käsitys ilmastotutkijoiden parissa on, että syynä on samaan aikaan ilmakehän hiilidioksidipitoisuus on kasvanut noin 30 prosentilla.

Tavallisesti CO₂-pitoisuus vaihtelee säännöllisesti jääkausien rytmin mukaan, mutta nyt mitattu muutos on suurempi kuin kertaakaan edellisten jääkausien aikana, ja päinvastaiseen eli kuumempaan suuntaan.

Koska mikään luonnonilmiö ei yhtä hyvin sovi yhteen lämpötilannousun kanssa eikä selitä huikkea kasvua hiilidioksidin määrässä, ovat ihmisen aiheuttamat päästöt tutkijoiden mukaan todennäköisesti syynä ilmaston muuttumiseen kuumemmaksi. Huolestuttavaa on, että jos jo 1900-luvun selvästi nykyistä alhaisemmat päästöt ovat aiheuttaneet jääkausia suuremman muutoksen CO₂-konsentraatiossa, mitä seurauksia onkaan ihmisen tulevilla, näillä näkymin entistäkin mittavammilla päästöillä?

IHMISEN AIHEUTTAMAT hiilidioksidipäästöt ovat noin 63 miljoonaa tonnia päivässä. Tästä noin 75 % on peräisin fossiilisten polttoaineiden käytöstä, loput pääosin muutoksista maankäytössä, esimerkiksi metsätuhoista. Hiilidioksidin lisäksi toinen huomattava kasvihuonekaasu on metaani, jonka pääasiallinen lähde on märehäviä karja.

Yhdysvaltain ilmatieteen laitos NOAA on arvioinut, että vaikka kasvihuonekaasujen pitoisuudet saataisiin tasapainotettua vuoden 2000 tasolle, maapallon lämpötila nousisi edelleen 0,5 °C ja merenpinta kohoaisi 11 cm jo pelkän lämpölaajenemisen vuoksi. Päästöjen kasvaessa nykyiseen tapaan lämpötila nousisi 3,5

°C ja merenpinta kohoaisi 30 cm vuoteen 2100 mennessä.

KASVIHUONEILMIÖ SIVUUTETAAN mediassa usein vain maininnalla, tai silloin kun siihen yritetään pureutua, käytetään esitykseen miltei poikkeuksetta maapallon kuvaa ja erilaisia poukkoilevia nuolia. Pedantille teekkarille tällainen selitys on tietysti kelvoton: jos ensin lämpö tulee maapallolle ilmakehän läpi, miksei se pääse samaa tietä ulos?

Tai kääntäen: miksei sama ilmiö joka estää lämpöä karkaamasta, myös estä sitä saapumasta maapallolle?

ERI KAASUT HEIJASTAVAT valoa eri aallonpituuksilla vaihtelevalla teholla. Siksi taivas näyttää siniseltä: maapallon happi-typpi-ilmakehä sirottaa sinistä valoa tehokkaimmin. Marsissa ilmakehä koostuu pääosin hiilidioksidista, joten taivas näyttää vaaleanpunaiselta.

Auringon säteily koostuu laajasta sekoi- tuksesta eri aallonpituuksia. Maapallolle saapuessaan suuri osa auringon säteilystä si- roaa avaruuteen pääsemättä maanpinnalle. Osa kuitenkin pääsee ja absorboituu maa- han ja maa lämpenee. Lämpimänä kappa- leena maa säteilee ympäristöönsä lämpö- eli infrapunäsäteilyä.

HIILIDIOKSIDIKAASU SATTUU oleman tehokas sirottaja juuri infrapuna-aallon- pituuksilla. Näin ollen sen pitoisuuden kasvu lisää maapallon lähettämän läm- pösäteilyn sirontaa ja palauttaa osan sen energiasta maahan.

Auringon säteilystä taas vain pieni osa osuu infrapuna-aallonpituuksille, joten siihen vaikutus on pienempi. Auringos- ta saapuva energia pääsee edelleen maa- han, mutta maan itse säteilemä lämpö palaa tehokkaammin takaisin: näin syn- tyy kasvihuoneilmiö.

Pekka Tuominen

”Ilmasto ei muutu ihmisen takia.”

YLEISEN KÄSITYKSEN MUKAAN maapallon lämpenevä ilmasto on ihmisen itsensä aiheuttama. Tähän tulokseen on tullut hallitustenvä- linen ilmastonmuutospaneeli, IPCC. Osa tutkijoista on kuitenkin sitä mieltä, että ilmaston lämpeneminen ja muutokset ilmakehässä eivät johdu ihmisen toimista, tai ainakin IPCC on lioitellut sen vaikutusta.

Heidän mukaansa maapallon muuttuva ilmasto johtuu luonnon omasta lämpenemisprosessista ja että IPCC:n käyttämät tutkimus- metodit ovat vajavaisia ja niistä tehdyt johtopäätelmät virheellisiä.

IPCC:N RAPORTTIA KRITISOIVAT tutkijat huomauttavat, että tutki- muksissa on jätetty huomiotta maapallolla vallinnut pieni jääkausi, j- oka viilensi ilmastoa vuosina 1300-1875. Vasta tämän jälkeen on alettu meteorologian piirissä keräämään systemaattisesti lämpötiloja. Ilmas- ton lämpeneminen ei siis johtuisikaan ihmisen toimista, vaan luonto vain palautuu normaaliin, jääkaudettomaan tilaansa eivätkä 1900-luku ei- kä 2000-luvun alku näin ollen olisi mitenkään poikkeuksellisia ilmaston historiassa. Eräänä selkeänä seikkana IPCC:n malleista näkyy 1900-lu- vun alun lämpötilan nousussa. Tuolla ajalla tapahtuneet muutokset ei- vät yksinkertaisesti voi johtua kasvihuonekaasuista.

Väitetään myös, että tutkimusmetodeissa, joilla ilmastonmuutos se- litetään vilisee epäjohdonmukaisuuksia ja että lukuisia osatekijöitä on jätetty huomiotta. Kyseinen tutkijajoukko huomauttaa, että ilmakehäs- sä ei ole tapahtunut muutoksia, mutta maan pinnalla on. Kuitenkin lu- kuisat tutkimuksessa käytetyt mittaustulokset on tehty maan pinnal-

la. Nämä mittaustulokset on tehty valtaosin kaupungeissa ja muissa vilkkaissa liikenteen solmukohdissa kuten lentokentillä. Tämän johdos- ta monet mittaustulokset vaikuttavat suuremmilta kuin todellisuudes- sa olisivat.

Tutkimusten lämpöpiikit on mitattu suurkaupungeissa, joissa voi ol- la helpostikin kuusikin astetta korkeampi lämpötila kuin vaikkapa lähei- sellä maaseudulla. Tämä urbaaniksi lämpösaarrekkeeksi nimetty ilmiö johtuu osittain asfaltti- ja betonipäällysteiden varastoimasta lämpö- energiasta. Tutkijat väittävätkin, ettei viimeisten 30 vuoden aikana to- dellista lämpenemistä ole ei juurikaan tapahtunut.

TUTKIJAT KRITISOIVAT MYÖS sitä, että vain muutamat tiedemie- het ovat tehneet kyseisen IPCC:n raportin, mutta heidän metodeitaan ja tutkimustuloksiaan ei kyseenalaisteta vaan ne hyväksytään yleisesti kriitikittömästi ja niitä pidetään täysin erehtymättöminä, vaikka todelli- suudessa ilmasto ei ole muuttunut IPCC:n luomien ilmastomallien mu- kaan.

IPCC:n mallien mukaan merenpinnan olisi pitänyt nousta huomatta- vasti, mutta merenpinta on kuitenkin laskeutunut. Tulvat eivät ole vas- taväitteiden mukaan ole merkki merenpinnan noususta, vaan normaali- luonnon kiertokulusta. Yhtenä osoituksena tästä katsotaan olevan sen, että vielä 200 vuotta sitten merenpinta oli kolme senttimetriä kor- keammalla ja on laskeutunut nykyiselle tasolleen vasta vuonna 1970.

Kalle Kempainen

”Tulva-alueelle kaavoitetaan edelleen”

Tulvaraportissa suositellaan, että uusia rakennuksia ei kaavoitettaisi tulvavaara-alueille. Espoon yleiskaavainsinööri Hannu Vepsäläinen, onko ohjeiden mukaan toimittu?

”Ei täysin. Tulvamaalle kaavoitetaan edelleen Vermossa ja Kurttilassa. Myös Maarinlahden lähistöllä on suunnittelutyö menossa Kehä 1:n tun- nelin vuoksi. Pitää kuitenkin huomata, että lattiakorkeus voidaan raken- taan riittäväksi, vaikka maapohja olisikin hyvin alavaa.”

Vesivahinkojen välttämiseksi ilmeisesti aiotaan tehdä jotain?

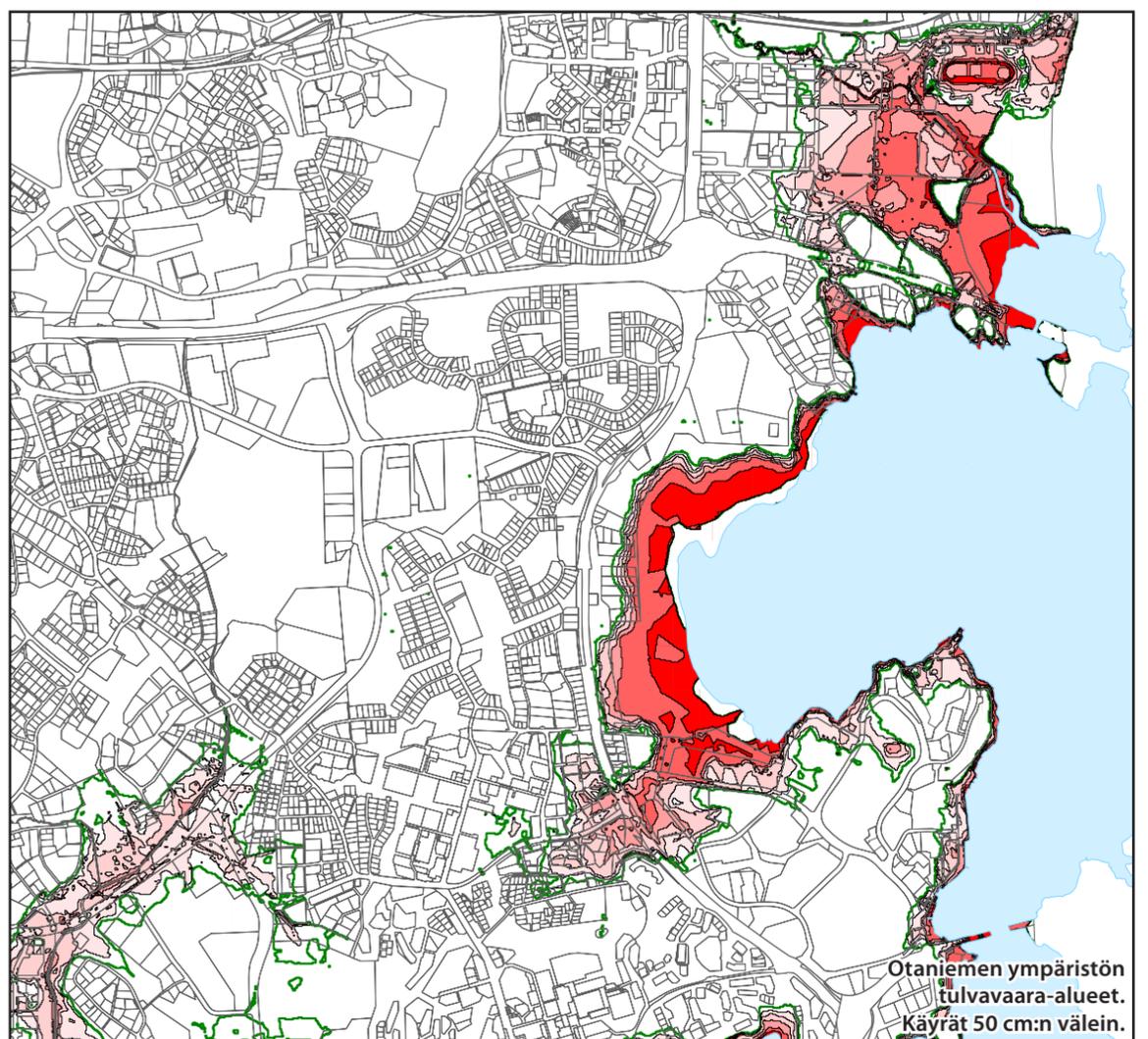
”Kyllä, muutamia ratkaisuja on mietitty. Esimerkiksi Vermossa yksi vaihtoehto olisi läjittää maata uuden asuinalueen pohjaksi. Toinen mah- dollisuus on eristää talojen alimmat kerrokset vettä vastaan riittävän hy- vin, sillä tällaiset tulvat ovat hyvin harvinaisia ja vaara kestää kenties muutaman tunnin sadassa vuodessa. Jos vesi ei pääse sisään, siitä ei ole olennaista haittaa.”

Mitä sadevesiä tulee, niin valumavesien vaivaamalla Kilon rauta- tieasemalla on ilmeisesti aloitettu joitakin töitä. Kuitenkin raportin mukaan ongelmia on enemmän likaviemärien kanssa: niiden vedes- tä yli 30 % on vuotanut putkiin maaperästä – normaalitilanteessa. Rankkasateiden aikaan määrä voi olla yli 70 %. Miten näin paljon?

”Sitä mekin täällä välillä ihmettelemme, mutta perimmältään tämä on kustannuskysymys. Vanhoja viemäreitä ei ole taloudellista korvata ti- viiksi, sillä vuotovesistä on haittaa hyvin harvoin. Suomenojan puhdis- tamolla on jäteallas, ”lintulampi”, niitä tilanteita varten, kun virtaamat ylittävät äkillisesti kapasiteetin.

Sitä ei ole kuitenkaan kyse, että jätevetä vuotaisi ulos. Noin fysikaal- lisesti, virtaus ei pääse eikä pyri kanavasta mihinkään, mutta ulkopuolel- ta voi valua tippoja mukaan.”

Tuomas Kangasniemi

Sirpa (Siru) Kauppinen 52

Vihreät teekkarit

Olen ympäristötekniikan M.Sc, ja työskentelen ympäristö- ja sosiaalisen vastuun tietopankissa TKK:lla.

- Opintotukea korotettava. Ei luku-kausimaksuille.
- Pätkätyö estää elämän suunnittelun.
- Vanhemmuuden kustannukset jaettava tasan työnantajien kesken. Lasten tekemiseen tarvitaan useinmiten kaksi.
- Liikenne sujuvaksi joukkoliikenteellä.
- Lahjomattomia ihmisiä monipallisten pamppujen tilalle.

www.sirunsivut.fi

Vihreät De Gröna

www.aijasalo.fi

Jokaiselle aikaa
ja halua elää
Tid att leva

Aija Salo
Setan
pääsihteeri
66

Eduskuntavaalit 18.3.
Uusimaa

Vihreät De Gröna

54 PAREMPI KOULUTUS JA 51 REILUMPI TYÖELÄMÄ!

Matti Kuronen 27

Kaupunginvaltuutettu, DI
Jatko-opiskelija
TKY:n hallituksen
puheenjohtaja 2004
Uudenmaan vaalipiiri

mattikuronen.net

Mari Puoskari 27

Kaupunginvaltuutettu, DI
Jatko-opiskelija
TKY:n hallituksen sosiaali-
poliittinen vastaava 2002
Helsingin vaalipiiri

maripuoskari.net

Vihreät De Gröna

Tule tapaamaan meitä Alvarin
kahvilaan 7.3. klo 12-14.

Eduskuntavaalit 18.3.
Ennakkoäänestys 7.-13.3.

Hanna Koskinen

281

**TYÖTÄ, TASA-ARVOA,
OSAAMISTA JA HYVINVOINTIA!**

- Opintotukeen täysremontti!
- Verotus ei saa nousta, vaikka eläkeläisten määrä kasvaa rajusti!
- Nuorille muutakin kuin pätkätöitä!
- Perintövero on poistettava!
- Ympäristöstä on huolehdittava!
- Vanhemmuuden kustannukset on jaettava!

VALITSE EDUSTAJAKSESI TEEKKARI JOLLA ON TAHTOA JA TAITOA!

www.hannakoskinen.net

Ympäristöongelmat vaativat kansallisvaltioilta joustamista

Ilmastonmuutos on globaali ongelma

ILMASTO ON KAIKILLE

maailman ihmisille yhteinen ja kaikkien yhtaikaisessa käytössä oleva luonnonvara. Kukaan ei voi sitä omistaa eikä ketään toisaalta voida estää käyttämästä sitä. Siksi ilmastonmuutos eli kasvihuoneilmiön voimistumisesta aiheutuva ilmaston lämpeneminen ja sen seurauksena olevat ilmaston häiriöt ovat maailmanlaajuinen eli globaali ongelma.

ILMASTONMUUTOS on yhteydessä niin väestönkasvuun kuin talouden globalisaatioon. Muiden ympäristöongelmien tavoin myös ilmastonmuutoksella on demografinen ulottuvuutensa: maapallon väestön lisääntyminen tarkoittaa lähes poikkeuksetta lisääntyvää tuotantoa ja kulutusta, luonnonvarojen kulutuksen kasvua sekä ympäristön kuormituksen lisääntymistä. Kasvavan teollisuustuotannon ja liikenteen myötä kasvihuonekaasujen päästöt lisääntyvät, mikä osaltaan nopeuttaa ilmastonmuutosta. Väestönkasvun myötä syntyy myös tarve saada käyttöön lisää viljelysmaata, mikä kehitysmaissa on monin paikoin johtanut laajoihin metsien hakkuisiin. Väestönkasvun ohella erityisesti kuluttamiseen pohjautuvan länsimaisen elämäntavan suosiminen on huomattavasti lisännyt ympäristön kuormitusta.

Monien mielestä syy ympäristön tuhoutumiseen piilee uusliberalistisessa talouden globalisaatiossa. Talouden globalisoinnin taustalla on markkinakilpailun voimistuminen, mikä on aiheuttanut painetta tuotannon jatkuvaan tehostamiseen ja rationalisointiin. Pääomaa, tavaroita, tietoa ja teknologiaa ympäri maailman liikuttavat yhtiöt sijoittavat toimintaansa ja tuotantoaan sinne, missä se on taloudellisesti kannattavinta ja missä voittomarginaali on suurin. Monilla sektoreilla kuten vaate- ja teollisuudessa maailmanlaajuinen tuotanto on nykyisin pääasiallisesti etelän ja idän maissa tapahtuvaa halpatuotantoa.

Länsimaisten suuryritysten teollisen tuotannon siirtäminen halpojen tuotantokustannusten maihin on johtanut kontrollin ja vastuullisuuden vähenemiseen. Yritysten ensisijaisena tavoitteena on tuotannon jatkuva tehostaminen ja tuotantokustannusten minimointi, ei ympäristö-

näkökohtien huomioiminen. Toisaalta kehitysmaat kilpailevat keskenään ulkomaisista investoinneista välittämättä investointien mahdollisista ympäristövaikutuksista. Yrityksiä ja niiden kansainvälistä pääomaa pyritään usein houkuttelemaan maahan keinolla millä hyvänsä. Kehitysmaiden ympäristölainsäädännössä on useimmiten huomattavia porsaanreikiä tai sitten koko lainsäädäntö on täysin alkutekijöissään.

VALTIOLLINEN säännösten ja kontrollointi on yleensä suhteellisen tehokasta paikallisten ja kansallisten luonnonvarojen hallinnoinnissa silloin kun valtiolliset rakenteet ovat riittävän kehittyneet. Mutta mitä tehdä, kun kyseessä on ilmaston kaltainen, kaikille yhteinen resurssi? Globaalien resurssien käytön säännösten ja kontrollointi on vaikeaa, sillä koko maailmalle yhteistä auktoriteettia, kuten maailmanhallitusta, ei ole olemassa. Suvereeneja kansallisvaltioita ei myöskään voida pakottaa toteuttamaan kansainvälisiä lakeja ja regiimejä tai ratifioimaan kansainvälisiä sopimuksia. Viimeksi mainittu on selvästi tullut ilmi Yhdysvaltojen kieltäytyttyä toistuvasti vahvistamasta Kioton il-

mastosopimusta.

Yritystä ympäristöongelmien ratkaisemiseksi ja ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi on toki ollut. Globaalien hallinnan käsite viittaa kansainvälisiin pyrkimyksiin etsiä poikki- ja ylikansallisia ratkaisuja ongelmiin, joiden syyt ja seuraukset eivät tottele valtioiden rajoja. Ympäristöongelmat ovat malliesimerkki tällaisista rajat ylittävistä ongelmista. Ilmastonmuutoksen hallinnassa aktiivisia toimijoita ovat valtioiden ohella olleet esimerkiksi tiedeyhteisö, riippumattomat ympäristö- ja ihmisoikeusjärjestöt sekä alkuperäiskansat, jotka ovat aktiivisesti osallistuneet hallinnan muodoista käytävään keskusteluun.

KANSAINVÄLISEN ympäristöyhteistyön perustana ovat erilaiset vetoomukset ja julki-lausumat, joita tuotetaan hallitusten ja muiden toimijoiden välisissä kansainvälisissä neuvotteluissa. Yhteistyö on tuottanut myös lukuisan joukon kansainvälisiä sopimuksia. Jotkut sopimuksista ovat kahden tai useamman valtion välisiä, mutta joukkoon mahtuu myös maailmanlaajuisia sopimuksia. Ilmastonmuutoksen globaalissa hallinnassa yksi tärkeimpiä virstanpylväi-

tä on Kioton ilmasopimus vuodelta 1997. Sopimuksen vahvistaneet teollisuusmaat ovat sitoutuneet vähentämään kasvihuonekaasupäästöjään 5,2 prosentilla vuonna 1990 vallinneesta tasosta vuoteen 2012 mennessä. Tavoitteen saavuttamisen helpottamiseksi Kioton sopimus sisältää niin sanottuja joustomekanismeja, mikä mahdollistaa esimerkiksi valtioiden välisen

päästökaupan.

Kansallisella tasolla sitoutuminen ilmasopimuksiin näkyy siinä, että kunkin hallituksen tulee keksiä keinot mahdollistaa kansalliset päästöt kansainvälisellä tasolla sovitujen kiintiöiden rajoihin. Teolliseen tuotantoon ja yksityiseen kulutukseen voidaan vaikuttaa erityisesti energia- ja hintapolitiikan avulla sekä ympäristövero-

KALLE KEMPPAINEN

tusta kehittämällä. Esimerkiksi ympäristöystävällistä tuotantoa voidaan suosia tai fossiilisten polttoaineiden veroa korottaa. Suomessa erityisesti Vihreät ovat ajaneet niin sanottua vihreää verouudistusta, jonka on sanottu ohjaavan tuotantoa ja kulutusta ympäristön kannalta kestävämpään suuntaan. Energiapolitiikassa kuuma kiistakysymys on ollut ydinvoiman lisärakentaminen. Ydinvoiman kannattajat sanovat sen olevan ratkaisu ilmastonmuutokseen, vastustajat taas kritisoivat ydinvoiman kannattajien lyhytnäköisyyttä ja vaativat valtiovallan taholta lisäpanostuksia uusiutuvien ja vaihtoehtoisten energiamuotojen kehittämiseen.

ONGELMANA kansainvälisessä ympäristöyhteistyössä on se, että vaikka osa valtioista tekisikin yhteistyötä ja noudattaisi kaikkia kansainvälisiä ympäristösopimuksia, osa valtioista voi silti jättäytyä niin sanotuiksi vapaamatkustajiksi. Erityisesti ilmastonmuutosta ajatellen on lähes yhdentekevää, missä päin maailmaa kasvihuonekaasupäästöt syntyvät, sillä ilmasto on kaikille yksi ja yhteinen. Mikäli ilmastonmuutos on vallitsevan tieteellisen paradigman mukaisesti ihmisen aiheuttama ilmiö, ei riitä ettei vain läntiset teollisuusmaat rajoittavat päästöjään, jos tehtaisten piiput Aasian kasvavissa talouksissa samanaikaisesti puskevat ilmaan savua kiihtyvään tahtiin.

Katariina Airaksinen

Yhteismaiden tragedia

Kansainvälisiä ympäristöongelmia on usein tapana tarkastella Garrett Hardinin vuonna 1968 esittämän "yhteismaiden tragedian" (engl. "the tragedy of commons") mallin valossa. Malli pyrkii selittämään, miksi yhteisöt ajautuvat kuluttamaan yhteiset luonnonvaransa loppuun niin ettei lopputulos ole kenenkään edun mukainen.

Hardinin mallissa karjanomistajat ylilaiduntavat karjaansa kylän yhteisellä laidunmaalla siinä määrin että yhteismaa pian muuttuu käyttökelvottomaksi. Yksittäisen karjanomistajan näkökulmasta on kannattavaa kasvattaa oman karjalauman koko mahdollisimman suureksi mahdollisimman nopeasti, saahan karjanomistaja itselleen kaiken karjasta koituvan tuoton. Lauman kasvattamisen seuraus eli yhteisen laidunmaan kulumisen sen sijaan on kulu ja haitta, jota kukaan yksittäinen karjanomistaja ei joudu kantamaan, vaan jonka kaikki maanomista-

jat yhdessä maksavat.

Hardinin malli auttaa ymmärtämään, miksi toimet ja aloitteet ympäristön suojelemiseksi eivät aina tunnu johtavan mihinkään. Esimerkiksi rationaalisesti toimiva tehtaanomistaja pyrkii oman etunsa maksimointiin, mikä usein tarkoittaa mahdollisimman halvan tuotantotavan valitsemista ympäristövaikutuksista välittämättä.

Suurin osa halvan tuotantotavan eduista ohjautuu voittoina tehtaanomistajalle, kun taas ympäristön saastumisesta koituvat kustannukset jäävät koko ympäröivän yhteisön maksettaviksi. Tehtaanomistaja on näin ulkoistanut saastumisesta aiheutuvat kustannukset.

Yksittäisten toimijoiden rationaalinen toiminta johtaa siis irrationalisiin kollektiivisiin käytäntöihin, tässä tapauksessa ympäristön laajamittaiseen saastumiseen ja muihin ympäristöhaittoihin.

Työskentelyä ulosteen kanssa

Todelliset paskaduunit

KALLE KEMPPAINEN

PREKARIAATTIAKTIVISTI

Eetu Viren sanoi toukokuussa 2006 televisiossa ruman sanan: *Paskaduuni*.

Viren määritteli paskaduuniksi työskentelyn hampurilaisravintolassa tai siivoamisen seitsemän euron tuntipalkalla. Paljon puhuttanut paskaduuni voi olla sitä myös kirjaimellisesti. Polyteekkari selvitti mitä tekevät työseen suolihuuhtelija ja paskakirjailija.

Jäähyväiset ummetukselle

PERSONAL TRAINER ja lymfaterapeutti **Marianne Fehrmann** Xantippa-hoitolasta on lupautunut toimimaan oppaanani suolistohuuhtelun saloihin. Hän opiskelee ravintoterapeutiksi, ja on tehnyt colonic-hoitoja puolisen vuotta. Mistä suolistohuuhtelussa on oikein kyse?

”Hoidolla pyritään poistamaan paksusuolen seinämään kiinnittynyttä kuonaa, joka estää tärkeiden ravintoaineiden imeytymisen elimistöön. Paksusuolen vesipesulla voidaan hoitaa erilaisia vatsavaivoja, kuten ummetusta ja ripulia, sekä ravintoperäisiä sairauksia.

Kyse on siis puhdistautumisesta sisältäpäin, mikä edistää kokonaisvaltaista hyvinvointia”, Marianne kertoo. Suomen Colonic-yhdistyksen nettisivujen mukaan suolistohuuhtelu voi auttaa vatsavaivojen lisäksi myös jatkuvasta väsymyksestä, iho-oireista, päänsärystä ja tulehdusalttiudesta kärsiviä.

HOITOTILANTEESSA asiakkaalta kysytään ensin taustatietoja sairauksista ja hoitoon hakeutumisen syistä, minkä jälkeen itse hoito voi alkaa. Asiakas makaa hoitopöydällä kyljellään mahdollisimman rentona ja hänen peräpäähänsä asetetaan suulake letkuineen.

Hoitaja laskee ruumiinlämpöistä vettä suoleen sopivalla paineella, jolloin suolen seinämissä oleva massa alkaa pehmentyä. Hoitaja hieroo samalla asiakkaan vatsaa, mikä tehostaa lämpimän veden vaikutusta.

Ulostuleva vesi menee suoraan viemäriin poistoletkua pitkin. Hoito kestää n. 40–50 minuuttia, ja hoitoja suositellaan otettavaksi useita: ensimmäisellä viikolla 2–3, jonka jälkeen noin 5–15 ker-

taa viikon välein tapauksesta riippuen.

”Tärkeintä on, että suolen sisältö saadaan mahdollisimman kosteaksi, jolloin kovettunut massa on helpompi saada ulos. Tämä vaatii useita hoitokertoja”, sanoo Fehrmann.

Ihminen kanniskelee keskimäärin 2–3 kiloa kovettunutta massaa suolistossaan, joten liotus lienee paikallaan. Urbanilegenda mukaan John Waynen suolistosta löydettiin ruumiinavauksen yhteydessä jopa 20 kiloa kovettunutta ulostemassaa, mutta tarinan todenperäisyys on vähintäänkin kyseenalainen.

Toisaalta, mitä enemmän kuiduttomia eläinkunnan tuotteita ja keintotekoisia elintarvikkeita syö, sitä enemmän suolistoon myös kertyy haitallisia kuona-aineita. Totta tai ei, ehkä tosimiehenkin kannattaa välillä käydä huuhtelussa ja puraista palsternakkaa.

MILLAINEN ON SITTEN tyyppinen asiakas? ”Ei ole ole-massa mitään erityistä jakau-

maa esimerkiksi iän tai sukupuolen mukaan. Hoidossa käyvät ihmiset ovat yleisesti ottaen erittäin tietoisia terveydestään ja hyvinvoinnistaan, valveutuneita siis. He myös tietävät etukäteen mistä hoidossa on kysymys, vaikka pientä jännitystä voikin esiintyä ensimmäisten minuuttien aikana”, Marianne kertoo.

Suolihuuhtelija kohtaa työssään sitä itseään, mutta entäpä ennakkoluuloja? ”Eipä juuri, mutta pystyn kyllä tarvittaessa perustelevaan hoitomuodon hyötyjä epäilijöille”, Marianne vakuuttaa. Pakollisia kakkavitsejäkin Fehrmann joutuu silloin tällöin kuulemaan, mutta onneksi ei kovin usein. Onhan kyseessä kuitenkin oma terveys – ja sen kustannuksella harva viittsii leikkiä.

Paskaa kansissa

TAVATESSANI NYT ENSI keväällä ilmestyvän *Paskakirjan* kirjoittajat **Taro Korhosen** ja **Miika Nousiaisen**, on pakko heti aluksi kysyä mikä innoit-

ti kaverukset ryhtymään moiseen projektiin.

”Paskajuttuja on yksinkertaisesti niin paljon, ja ne ovat niin hauskoja, että pakkohan niistä oli koota kirja!”, Taro ja Miika toteavat.

VARSINAINEN alkusysäys oli kuitenkin Taron tyttären yksivuotisjuhlat, joissa kaikilla – niin ukeilla, mummeilla, tädeillä kuin serkuillakin – tuntui olevan jokin hulvaton kakkakertomus, ja ajatus kirjasta alkoi tuntua vääjäämättömältä.

”Paskasta ei myöskään ole koskaan laadittu kattavaa perusteosta”, Korhonen perustelee. ”Tekeillä on siis eräänlainen paskan ensyklopedia”.

Paskakirja tulee pitämään sisällään sekä tiukkaa faktaa että humoristisempaa materiaalia, kuten tavallisten ihmisten lähettämiä tarinoita ja sattumuksia. Tieto-osuudessa perehdytään mm. paskan kiertokulkuun, koostumukseen ja jopa kulttuuri-eroihin.

Tekijät pyrkivät pohti-

maan paskan olemusta mahdollisimman kokonaisvaltaisesti: mitä se on, miksi sitä on, ja miksi siitä on vaikea puhua?

Myös terveydellinen ja ekologinen aspekti saavat huomiota, kun kirjailijat tarkastelevat ruokailuttomuuden vaikutusta suolen toimintaan ja ottavat selvää jäteviemäriverkoston toimintaperiaatteista.

PASKAKIRJA julkistaa myös suuren suomalaisen paskakyselyn tulokset, jolloin saadaan vastaus muun muassa sellaisiin mieltä kutkuttaviin kysymyksiin, kuten pesevätkö ihmiset kätensä pöntöllä istumisen jälkeen ja min-kälaisia rituaaleja paskalla käymiseen liittyy.

Valtaosa kertomuksista kuvailee kännissä tai krapulassa sattuneita noloja tilanteita, joihin liittyy olennaisena paskahädän yllättävyys ja häpeällinen jälkisiivous.

Kiinnostavimpia ovat Korhosen ja Nousiaisen mukaan kuitenkin sellaiset tarinat, joissa tapahtumat saavat

absurdeja ulottuvuuksia. Yhtenä esimerkkinä he mainitsevat tapauksen, jossa juhla-juomaa nauttinut herrasmies päätti näyttää pökäleelle kuka määrää: mies kuristi tuotoksensa kravattilla pienempiin osiin (ilmeisesti vessaharjaa tai henkaria ei ollut saatavilla) tarkoituksenaan saada se mahtumaan pöntöstä alas. Paskakirja tarjoaa näin myös katsauksen ihmisielen loputtomaan luovuuteen tositilanteen yllättäessä.

KOSKA KIRJAN AIHEPIIRI

ei ehkä sovi jokaiseen kahvipöytään, on kiinnostavaa kuulla, miten paskakirjailijoihin on suhtauduttu. ”Kaverit ovat suhtautuneet erittäin positiivisesti, kuten myös muu lähipiiri. Työnantajakin näytti hetkellisen pohdiskelun jälkeen vihreää valoa” Nousiainen kertoo.”

Aihe naurattaa ja herättää takuuvarmasti keskustelua, haastattelutkin ovat sujuneet suuremmista ongelmista. ”Ainoastaan lääkäreiltä on ollut hankalaa saada lausuntoja kirjaa varten, kai se on arvokkuuskysymys”, Korhonen pohtii.

Aihe selkeästi kiinnostaa ihmisiä, joten Paskakirjalle luulisi olevan kysyntää. Kustantajaltakin saapui vastaus kirjailijoiden ehdotukseen ennätysnopeasti: ”Like vastasi sähköpostiimme yhdeksätoista minuutissa”, Taro hymyhtää.

Kysyessäni kirjan kohde-ryhmästä kirjailijat toteavat yhteen ääneen, että teos on suunnattu kaikille, jotka ovat joskus käyneet paskalla. ”Vaikka länsimaisen ihmisen ei usein tarvitse olla tekemisissä ulosteen kanssa, kaikkia kiinnostaa kuitenkin mitä omassa kehossa tapahtuu”, Korhonen linjaa. Tekijät muistuttavat myös, että teos ei ole pelkkää huumoria, vaan se tulee sisältämään myös runsaasti faktaa. ”Tiedä vaikka saisimme siitä Tieto-Finlandian”, Miika nauruskelee.

PASKAKIRJAN JÄLKEISIÄ

suunnitelmia kirjailijat eivät ole vielä sen tarkemmin pohjineet, mutta molemmat vakuuttavat, että töitä riittää. ”Ehkäpä jonain päivänä ilmestyy Paskakirja 2”, Nousiainen maalailee hyväntuulisesti.

Jöoti ilmestyy helmi-maaliskuussa.

Meri Laitinen

Kakkaamisesta voi puhua monella tavalla Ulkomainen ulostevalistus on häpeilemätöntä

MIELIKUVA ruotsalaisien ikuisesta konsensusesta ja tylsämielisestä poliittisesta korrektiudesta on pitkälti myytti. Ruotsalaisilla on nimittäin munaa. Siitä erinomaisena todisteena käy Ruotsissa kulttimaineen saanut lastenkirja *Bajsboken*, Kakkakirja.

Kirja on alle 10-vuotiaille tarkoitettu ja runsaasti kuvitettu opas kakasta.

Bajsbokenissa ihmetellään miksi aikuiset ovan niin hauska, että heille kakka on hie-man nolo asia, kun taas lapset osaavat iloita siitä. Ja kakkailoittelua kirjassa riittää.

Aluksi tarkastellaan kakan eri olomuotoja ja sen hajuja, jonka jälkeen leikitään mielikuvitusleikkejä: Mitä jos rakentaisi kerrostalon kakasta aivan kuten alkuasukkaat Afrikassa tekevät lantamajojaan.

Kirjassa ollaan ilkosillaan ja riemuitaan kakasta.

HIEMAN TOISENLAISTA kakkakulttuuri vallitsee Aasiassa. Vaikka kauko-idässä henkilökohtaisen häpeän tunteet ovat luterilaista kultturiakin voimakkaammat, ei se koske kaikkialla peräsuolen toimintaa. Esimerkiksi Japanissa ei ole luonnotonta keskustella ulosteesta julkisesti.

len toimintaa. Esimerkiksi Japanissa ei ole luonnotonta keskustella ulosteesta julkisesti.

Makua tästä saa vaikkapa katselemalla sympaattisen kakkavideon YouTube-sa. Sopii kokeilla hakusanaa *How to poop*.

Kalle Kemppainen

magicolor
2550 DN VERKKOVÄRILASER

KONICA MINOLTA

729,-
sis. alv

- Aito Emperin-tulostin
- Taattu sopivuus eri käyttöympäristöihin
- Voittamaton tulostusjälki, PhotoArt 9600 (600 x 600 dpi x 4 bit)
- Ammatillimainen värinhalinta
- PostScript3- ja PCL6c -tulostuskielet
- Ethernet-, rinnakkais- ja USB-litännät
- 20 mv- ja 5 värisivua minuutissa
- Säästöväriainekasetit (4500 s.) ensitoimituksessa
- PowerPackin myötä jopa 3 vuoden takuu veloitusetta
- Automaattinen kaksipuoleisuus
- Vakiomuisti 256 MB
- PictBridge-valokuvien suoratulostus

DATA GROUP

Myynti ja lisätiedot:

Softelo/Data Group Espoo
Merituulentie 2, 02100 Espoo
Puh. (09) 455 5281
myynti@softelo.com

UUDELTAMAALTA EDUSKUNTAAN

JYRKI ON HYÖTY KASVI

TAHTOA JA TUNNETTA

"Tekniikka on politiikkaa"

"Opintotukea on korotettava"

"Pienyritykset ova suurtyöllistäjiä"

Kansanedustaja
tekniikan tohtori
JYRKI J.J. KASVI
www.kasvi.org

DI, tutkija
kaupunginvaltuutettu
JOHANNA KARIMÄKI
www.johannakarimaki.fi

51 50

Vihreät De Gröna

Ratkaiseva valinta

informaatio- ja tietoteknisiin haasteisiin

Mermi Business Applications Oy
Lars Sonckin kaari 10, 02600 ESPOO
Puh. 09 540 40 10 · Fax 09 540 40 145
info@mermit.fi · www.mermit.fi

MERMIT
ESPOO · TAMPERE · TURKU

Neekerilläkö pimeä sielu?

”Yö kuin sielu neekerin on pimiä.
Takajoukko nukkuu wain.
Tarhapöllön ääni kimiä kuuluu
pappilasta päin, kuuluu päin.
Ja taas ja siis ja 1,2,3,4,5.”

”YÖ KUIN SIELU NEEKERIN on pimiä” tuo varmasti monelle mieleen jotakin muutakin kuin *Teekkarihymnin*. Toisten mielestä kyseessä on rasistinen ilmaus, koska neekeri-sanaa pidetään nykyisin merkitykseltään rasistisena. Sen lisäksi tietysti voidaan kysyä, mitä merkitystä koko asialla on teekkarikulttuurille.

Hymni ilmestyi ensimmäisen kerran TKY:n laulukirjassa 1920-luvulla. Sen syntyhistoriasta on olemassa erilaisia käsityksiä. ”Eräiden tietojen mukaan Teekkarihymni on noin 100 vuotta vanha. Se on ehkäpä parhaiten säilynyt teekkarikulttuurin muoto”, sanoo *Oulun Teekkariyhdistyksen* ”kulttuurisika” **Jaakko Tähtinen**.

”Vapaussodan aikoihin eräs valkoisen armeijan teekkarisotilas oli Kannaksella yövartiossa Raudun pitäjän kirkonkylässä, pappilan lähellä. Vartiomies marssi edestakaisin ja hyräili kuplettia ’Vo kun sielu neekerin on pimiä’ pysyäkseen hereillä. Siihen yhdistyi lähistöltä kuulunut helmipöllön huhuilu”, hän kertoo. ”Näin nykyisin tuntemamme Teekkarihymni alkoi muotoutua.”

STEFAN GASIC

KULTTUURISIANANTAMASSA selityksessä voi olla jotakin perää. Selitystä tukee myös kulttuurihistoriallinen näkökanta musiikkiin. 1900-luvun alkupuolella kuplettimusiikin suosio kasvoi Suomessa. Niitä on nimetty esi-iskelmiksi, koska ne edelsivät iskelmämusiikin kulkua, joka alkoi 1920-luvun puolessa välissä.

Kupletit olivat kansanomaisia hupilauluja, joissa ivattiin tai pilailtiin ajankohtaisilla aiheilla. Ne perustuivat riimittelylle ja asioiden esittämiselle kär-

kevästi. Lisäksi esitysten yhteydessä esitettiin ilveily- ja akrobaattinumeroita sekä roolipukeutumista. Kuplettien sävelnä oli yleensä jokin kulkusävel, kansanlaulu tai muodissa ollut kappale.

Suosittu kupletit olivat jenkoja, polkkia ja ralleja niin kuin esimerkiksi laulut *Rosvo-Roope* ja *Lännen lokari*. Perinnettä jatkettiin rillumarei-kulttuurissa ja hupilauluissa.

JÄYNET JA RANKATKIN vitsit ovat aina olleet tunnetusti osa

teekkarikulttuuria. Tekniikan opiskelijat osaavat olla myös itseironisia. Erään legendaarisen sanonnan mukaan ”Teekkarilaulee mieluummin kuin hyvin!” Sen takia olisi helppoa vetää johtopäätös, jonka mukaan Teekkarihymni on jatkoa kuplettiperinteelle.

”Teekkarihenkiä biisejä on erilaisia. Kaikkea iskelmärentuista herkkiin balladeihin, juomalauluista kansallislauluihin. Suosituimmat teekkarihenkiä biisit ovat hauskoja, helppoja ja tarttuvia”, Tähti-

nen esittelee.

Teekkarihymniä pidetään kuitenkin laulukulttuurin erikoisuutena. Traditio on se, että hymni lauletaan teekkarien juhlassa seisaallaan pimeässä puolen yön aikaan. Miksi? ”Hymni yhdistää kaikkia suomalaisia teekkareita ja sitä voidaan pitää teekkareiden yhteisenä tunnus-hymninä. Siksi sitä lauletaan edelleen”, sanoo Tähtinen.

Mutta eikö esimerkiksi ”Yö kuin sielu Teekkarin on pimiä” olisi nykyisin sopivampi säe? ”Hymnin sanoitus kuvastaa lähinnä syntyajankohtaansa. Jos se olisi syntynyt eilen, olisivat sen sanavalinnat olleet varmasti toisenlaisia.”

Sanojen muuttaminen ei ole Tähtisen mukaan tarpeellista. ”Hymnin sanoitus herättää aika ajoin kysymyksiä, mutta sitä ei kuitenkaan tulisi muuttaa. Ei vanhoista kirjoistakaan lähdetä karsimaan niiden alkuperäistä kieliasua. Kirjoittaahan **Väinö Linnakin** ryssistä.”

LOPUKSI UTELEN, lauletaanko missään uudessa teekkarin biisissä niggoista tai niggereistä? Sehän on niin yleistä nykymusiikissa. ”Vastaus on hyvin yksiselitteinen. Meillä ei ole sellaisia lauluja, toteaa Tähtinen. Hänen mukaansa teekkariryhteyden perusaatteisiin kuuluvat suvaitsevaisuus ja monimuotoisuuden arvostaminen myös jatkossa.

Nanna Pehkoranta

Voihan

Sarjassa väitöskirjan tekijä kertoo anonyymisti kuinka vaikeaa on tarttua suureen ja keskeneräiseen.

Parisuhde väitöskirjan tekijän kanssa ei kannata

Ärsyttävintä väitöskirjan tekemisessä on keskeneräisyys. On todella rasittavaa, että iso asia on kaiken aikaa läsnä ja vaatimassa. Tunne on vähän sama kuin opiskeluaikana, mutta väitöskirjan kohdalla se on vaan pahempi.

Perusopintojen aikana oli toki aina seuraava tentti odotamassa mutta toisaalta tuoloin kesäisin oli lomaa. Tai olihan niitä kesätöitä mutta

hanttihommathan ovat tunnetusti parasta hermolomaa. Sen sijaan väitöskirjatutkija ei saa rauhaa milloinkaan. Illalla nukkumaan mennessä voi lukea pari kappaletta tutkimusaihetta käsittelevästä kirjasta. Sehän voi olla juuri se yöpöydällä oleva kirja josta löytyy kauan etsitty vastaus koko tutkimukseen. Ja vaikka se lopullinen totuus ei olisikaan siellä, niin aiheita käsittelevän kirjan lukeminen on aina hyödyllistä. Aina. Myös vapautta on tutkijalle tarjolla. TKK:lla tutkijan ei tarvitse pyöritellä peukaloita neljään asti jos homma ei luista ja auringon paistaessa voi käydä nautiskelemissa kauniista ilmasta. Tätä herkkua tarjoillaan Suomessa harvoin joten mahdollisuudet on syytä käyttää tarkkaan. Vapaudella on myös hintansa. Eivät ne tutkijan hommat lopu samaan aikaan kun virkamiehet lähtevät kotiin. Aina voi avata thesis.doc tiedoston ja alkaa työstämään.

Kirjoittaa voi myös yöllä, jos uni ei tule silmään. Pidemmän päälle jatkuva mahdollisuus edistää väi-

töskirjaa muodostuu henkisesti raastavaksi taakaksi. Eikä se ole vain väitöskirjan tekijä, joka kärsii, vaan myös kaikki ihmiset joiden kanssa tutkija on tekemisissä. Ja eniten kärsivät tietenkin kaikkein tärkeimmät ja läheisimmät. Kärsivät siitä, että osa tutkijan ajatuksista on kaiken aikaa toisaalla. Se on todella syvä! Erityisen raskasta sataprosenttisen läsnäolon puute on parisuhteelle. On pidemmän päälle todella epäreilua toista kohtaan kun tutkijan ajatukset pyörivät kaiken aikaa enemmän ja vähemmän toisaalla.

Omalla kohdallani parisuhde on kestänyt vähemmän aikaa kuin jatkoopinnot, eli olen ollut kaiken aikaa jatkuvan työntekomahdollisuuden rasittama. Onkin rakkaalleni varsinkin arvoitus minikäläinen olen sinä päivänä kun vihdoon valmistun ja tämä rasite poistuu. Nyt valmiiksi pääsy on kuitenkin vielä melkoisen puurtamisen takana. Vä-lillä homma kulkee, mut-

ta etupäässä ei. Hyvä ystäväni viisasteli tovi sitten, että väitöskirjan edistäminen on vaikeimmin hallittavia asioita mitä hänen elämänsään oli tullut vastaan. Ja sillä se kyllä usein tuntuukin. Tutkimuksen tekeminen väkisin ei auta, jos homma ei vaan ole siinä vaiheessa että sillä olisi mahdollisuus edetä. Silloin pitää vain odottaa ja etsiä ulospääsyä jostain toisaalta.

Tai sitten voi olla, että ratkaisun löytyminen vaatii pään iskemistä seinään sel-

laisella voimalla, että rappa- antaa periksi. Etukäteen ei tosin ikinä tiedä kumpi taktiikka auttaa.

Ja molemmat vaihtoehdot ovat huonoja ihmishuhteiden kannalta. Odottaminen ja tuloksetta puurtaminen turhauttavat ja tekevät tutkijasta kuin perseeseen ammutun karhun. Toisaalta valmistumisen mahdollisuus ja sen tuoma helpotus on tutkijaa eteenpäin vievä porkkana. Mahdollisuus olla valmis jälleen kerran tuntuu jotenkin loh-

duttavalta. Häilyvästi enää edes muistan miten kivaa oli olla valmis. Väitöskirja ollessa henkisesti tosi iso juttu, on varmasti satumais-ta saada se kasaan. Ja suuri helpotus tämä tulee olemaan myös läheisilleni. Toistaiseksi helpotus saa kuitenkin odottaa, että saisin kirjoitettua rivin jos toisenkin. Kirjan valmistumiseen saakka joudun toistelemaan läheisilleni, että ”Koettakaa vielä kestää”! Erittäin suuret kiitokset kaikille jo näin etukäteen.

Harrastajateatteria ammattimaisella otteella

NARRIN NÄYTTÄMÖN PIENEHKÖ sali on tupaten täynnä. Teatteriryhmä Saranan *Maailmankaikkeuden nopein kello* saa ensi-iltansa muutaman minuutin kuluttua.

Lavasteiden täytetyt linnut ja suuri ikkunarakennelma odottavat pääsyään mukaan tarinaan. Sitten itsevarma Puuma (**Kosti Rytkönen**) saapuu alusvaatteisillaan lavalle. Puuman pöyhkeys ja turhaus tuntuu etoalta. Perässä rientää hänen kumppaninsa, kalju Kapteeni Tick (**Mikko Sinervo**), jonka uskollisuus ja vilpittömyys ovat käsin kosketeltavissa. Niitä tekee mieli pajjata. Mielenkiintoisin rooli on vuokraemäntä **Cheetah Bee** (Susanna Ruohonen), joka kiehtoo kyynisyysdellään ja draamaattisuudellaan. Itse henkilöahmo jää kuitenkin varsin irralliseksi. Odotan turhaan tämän hurmaavan pinnallisen naisen lujempaa linkitystä osaksi tarinaa.

Sulokasvoinen nuori Foxtrot Darling (**Antti Sykäri**) on Puu-

man uusi ihastuksen kohde, joka on kutsuttu viettämään Puuman syntymäpäiväjuhliä. Suuri miellyttämisen tarve ja nuoremman pojan herttaisuus on tuotu hellyttävästi esille tässä roolissa. Yllätysvieras Sherbet Gravel (**Hanna Elo**) sekoittaa pakkaa tehokkaasti. Elo tekee uskottavan roolityön yli-innokkaana nuorena naisena, mutta Foxtrot Darlingin ja Sherbet Gravelin välinen kultsi-lässytys alkaa pidemmän päälle ärsyttää.

NÄYTELMÄN TEMPO on vauhdikas, mikä pitää mielen herkeämättä keskittyneenä lavan tapahtumiin. Väliajan paikan valinta on erityisen onnistunut. Juuri kun juoni on kehityksessä uuteen suuntaan ja mielessä alkaa vilistä erilaisia vaihtoehtoja tilanteen ratkaisemiseksi, ilmoitetaan ensimmäisen puoliajan päättyneen. Se lisää osaltaan jännitystä ja saa minut odottamaan innolla tauon loppumista.

NÄYTELMÄN KIELI VAATII hetken totuttelua. Siistin kirjakielen seassa on ronskeja ja leikitteleviä sanoja ja sanontoja, jotka kuulostavat aluksi kummallisilta. Kun kieleen tottuu, se tuntuu jopa hauskalta ja toimii tehokeinona ilmaisuille. Voisin kuvitella että näyttelijät ovat saaneet tehdä töitä kielen toimivuuden eteen, mutta loppulos kuitenkin vakuuttaa. Katso-mossa saa nauraa ja välillä lavalla on niin hauskaa, että se naurattaa näyttelijöitä itseäänkin.

MAAILMANKAIKKEUDEN nopein kello on **Katariina Mylläri**n toinen ohjaustyö Saranassa. Mylläriellä on vankka ote ja selkeä näkemys ohjaajana. Tarina liikkuu eteenpäin luontevasti eikä katsojan tarvitse huolehtia epäloogisuuksista.

Tämänkaltaisen näytelmän musiikki on onnistunut, jos siihen ei tarvitse erikseen kiinnittää huomiota, vaan se osaltaan luo tunnelmaa ja toimii tarinan tukena. **Tommi Koskisen** ja **Niko Ryytyn** musiikillinen työskentely on suurimmilta osin taidokasta ja löytää hyvin paikkansa näytelmän äänimaailmassa.

Lähes kaikki Saranan tekijät opiskelevat tai ovat valmistuneet Otaniemestä. On ilo huomata, miten jälleen teekkareiden stereotyyppioita rikotaan.

Pizzan ja kolan voimalla toimiva hissukkanörtti tai putkiaivo onkin lahjakas näyttelijä, säveltäjä, puvustaja, tuottaja tai valokuvaja. Sarana tekee teatteria tosissaan ja suurella sydämellä.

Kristiina Laine

Esityksiä vielä la 24.2.2007 ja su 25.2.2007 klo 19.00 (Narrin näyttämö, Hietaniemenkatu 9 C 2 krs., Helsinki).

Valtaa, rakkautta ja valintoja

Pomo sapiens vie katsojan yritykseen jossa kaikki on mahdollista

KY:n speksiläiset harkkaavat.

JÄRJESTYKSESSÄÄN kahdestoista KY-speksi sai ensi-iltansa 16.2. Kulttuuriareena Gloriassa. *Pomo Sapiens* kertoo taivaasta, helvetistä, rakkautesta ja mitä näitä nyt on. Mahdotoman hauska käsikirjoitus antoi hyvän pohjan näyttelijöille rakentaa improvisoituja omstartteja, jotka siis luonnollisesti kuuluvat myös kylte- reiden speksiperinteeseen.

BÄNDIN LAULUSEKTIO sai sovitukseensa kylmät väreet nousemaan iholle - nimenomaan erinomaisuudellaan. Bändillä meni parin biisin verran ennen kuin lämpenivät, mutta loppuillasta tulikin jo miellyttävän kuuma. Biisit olivat riittävän lyhyitä, mutta biisi-omstartteihin lähdettiin varsin helposti ja niihin oli panostettu huomattavan paljon. Lähtökohtainen oletus on luultavasti ollut se, että joka tapauksessa ne soitetaan. Usein en edes kuullut omstart-huutoa yleisöstä kun bändi jo pisti menemään. Mielelläänhän niitä tosin kuunteli.

Bändin läsnäolo yleisön kanssa lattiatasolla loi tunnelmaa, mutta miksi monet kohtauksiin käytetyt taustamusiikit ja äänet tulivat nauhalta? Varmasti livebändi olisi pystynyt vähintään samaan ja lisännyt mielenkiinnon moninkertaiseksi.

OHJAUSTYÖ OLI TYYLIKÄSTÄ ja kohtausten sisällä juoni eteni mallikkaasti. Yksi asia jäi kuitenkin vai- vaamaan. On varsin kummallista, että hahmo, jota ei ole vielä esitelty näytelmässä, tulee lavalle heilumaan esimerkiksi omstart-biisin aikana. Tämä latistaa varsinaista sisääntuloa ja aiheuttaa hämmennystä pienen kriitikon päässä.

Roolisuoritukset olivat yleiseltä tasoltaan kiitettäviä. Monet näyttelijöistä olivat varsin fyysisiä ilmaisultaan, mitä on aina ilo katsella. Oli mahtavaa nähdä näyttämöllä onnistunut letkautus omstart-huutoon, josta vielä jatkettiin juoneen siitä putoamatta.

LAVASTUS OLI TOTEUTETTU käännyvillä sermeillä ja erilaisilla huonekaluilla. Kohtauksen vaihtuessa valot pimenivät ja lavasteita käytiin muuttamassa. Pienikin tällainen siirtely lavalla ulkopuolisten ihmisten toimesta rikkoo illuusiota. Lavastus pitäisikin pyrkiä rakentamaan mahdollisimman stabiiliksi, tai muutokset suorittaa tarinan avulla. Etenkin toisella puoliskolla lavastustauot laskivat energiaa, mikä ei ainakaan parantanut juonen hieman vaatimatonta loppua.

PÄÄLLIMMÄISEKSI mieleen jäivät useat aidosti riemastuttavat kohtaukset. Huomasin moneen otteeseen nauravani ääneen. Pesunkestävä tekkari ei aina ymmärtänyt Kauppiksen sisäpiirin vitsejä, mutta muuhun yleisöön ne upposivat kuin sormi nenään.

Otaniemeläisenä joudun väistä- mättä vertaamaan KY-speksiä Teekkarispeksiin. Kuitenkin näiden erot ovat yleensä nimenomaan speksikulttuurieroja. Eri kouluilla on erilaiset tyyli yhdistää koko illan näytelmään bändi, laulajat, tanssijat ja kaikki muu siihen liittyvä. Arvos- telu tulisikin tehdä nämä erot huomioon ottaen. Joka tapauksessa *Pomo Sapiens* on katsomisen arvoinen, minulla ainakin oli hauskaa!

Kristiina Laine

Opiskelija, tilaa YP

Ei ole Yhteiskuntapolitiikka-lehti kallis normaalistikaan, mutta **opiskelijat saavat sen puoleen hintaan**: kuuden numeron vuosikerta yhteensä 15 euroa eli 2,5 euroa per yli satasivuinen numero. Tilaa heti, niin ehdit saada maaliskuun alussa ilmestyvän ykkösnumeron. Siitä löytyvät mm. seuraavat tekstit:

- Markku Lankinen: Miten Helsingin käy?
- Anu Muuri: Palvelujen käyttö ja sosiaaliturvamielipiteet
- Susan Kuivalainen: Toimeentulotuen alikäyttö
- Janne Kivivuori: Epävirallinen kontrolli tutkijayhteisöissä
- Raija Julkunen: Sitra hyvinvointihautomona
- Leena Warsell: Alko ja Fortum
- Ulla Viertola: Elämän pisin ihmissuhde

Tarkempia tietoja löydät YP:n verkkosivulta, osoitteesta www.stakes.fi/yp, jossa ovat mm. tuoreimman lehden sisällys, arkisto vuodesta 2000 sekä päätoimittaja Matti Virtasen pitämä blogi.

Tilaukset: www.stakes.fi/julkaisut;
faksi (09) 3967 2450;
puh. (09) 3967 2190

Tampereen ja Turun yliopistojen yhteinen
Master's Degree Programme in BIOINFORMATICS

Maisteriohjelman haku käynnissä
1.3.2007 asti

<http://bioinformatics.fi>

TKY

ISOKOULUTUKSET

19.-23.3.2007

ILMOITTAUTUMINEN AUKEAA 1.3. KLO
12.00 JA SULKEUTUU 9.3. KLO 12.00

WWW.TKY.FI/ISOKOULUTUS
ILMOITTAUDU VAIN YHTEEN
KOULUTUSPÄIVÄÄN

Opiskelijaelämää Ullanlinnassa

TUPATARKASTUS

Asukas: viestinnän opiskelija Talvikki, 26
Koti: kaksio Ullanlinnassa
Neliöitä: 60
Asumissuhde kestänyt: 1 v.

YRITÄMME PÄÄTTÄÄ NOUSEMMEKO

kaikuvat kiviportaavat neljänteen kerrokseen Talvikin kotiin, vai käytämmekö vanhanaikaista häkkihissiä. Talvikki itse käyttää aina portaita, mutta viimevuosisadan tekninen ihme houkuttelee teekkaria. Teemme kompromissin ja kävelemme toiseen kerrokseen, jossa hissi odottaa meitä.

Talo on vanha, mutta asukkaat kuulemma eivät. Käytävässä on lastenvaunut ja muutenkin väki on pääosin nuorta ja työssäkäyvää. Ennakkoluuloni huonokuntoisten mutta herkkäkuuloisten mummojen asuttamasta kivilinnasta osoittautuu ainakin osin virheelliseksi.

TALVIKIN KOTI ON VARMASTI monen opiskelijan unelma: tilava kaksio kaupungin keskustassa. Kuinka pääsit kiinni tällaiseen aarteeseen? "Olen asunut pitkän aikaa ulkomailla perheeni kanssa. Kun palasin Suomeen opiskelemaan, sain äitini kaupunkiasunnon käyttööni." Aika kiva.

Kodin sydämen muodostaa pitkä rakennuksen läpäisevä olohuone, josta on kaksi ovea makuuhuoneeseen. Toinen

tosin menee Talvikin vaatekomeroon. Vanhoissa taloissa on välillä outoja ratkaisuja vanhojen remonttien jäljiltä. Sitä paitsi kyllähän tyttö voi salakäytävää tarvita

Salaovi ei kuulemma ollut kriteeri asuntoa valittaessa. Komero kylläkin. "Olin mukana kun äiti oli ostamassa asuntoa. Ihastuin heti kolmeen asiaan: keittiön pullonpohjaikkunaan, kaasulieteen ja makuuhuoneen komeron peiliöiviin." Ostopäätös syntyi, vaikka asunnon pohjaratkaisu onkin hieman epäkäytännöllinen pitkulaisine huoneineen ja ylimääräisine ovineen. "Itse asiassa tämä kämpä on minulle liiankin suuri."

SUURIMMAN OSAN AJASTAAN Talvikki viettää olohuoneen pohjoispäädyn vanhalla sängyllä, jolla on uusi elämä divaanina. "Mä teen tässä kaiken, mä voisin elää tällä", Talvikki hehkuttaa lempimömpeliään, "mä työskentelen, syön ja vietän vapaa-aikani tällä." Vau, aika yleishyödyllinen huonekalu, mutta mikset tee noita asioita pöydän ääressä kuten muut ihmiset? "Eihän mulla ole pöytää, sellainen pitäisi hankkia." Entäs tuo siten, kysyn osoittaen olohuoneen pöytää. "Ai tuo, mutta enhän minä käy siellä juuri koskaan." Ilmeisesti Talvikki ei viihdy olohuoneensa eteläpäädyssä.

Juomme kokeeksi kahvit Talvikin elämän keskipisteessä, vanhalla laverilla. Täytyy myöntää että se on mukava. "Kinastelen aina tästä päällisestä äidin kans-

sa", Talvikki kertoo, "Hän haluaa aina käyttää tätä tummaa päällistä, joka ei olenkaan sovi asunnon väreihin." Mutta kun äiti on Suomessa, hän luonnollisesti määrää asunnossa. Hänenhän se on.

ULLANLINNAN TALOT ON rakennettu tiiviisti, kuten keskikaupungilla on tapana. Istumapaikaltamme on suora näkyvyys naapuriasuntoon, jossa keski-ikäinen mies katsoo telkkaria puolimakavassa asennossa. Talvikki kertoo, että näky on tuttu. Moikkaamaan he eivät sentään ole vielä alkaneet.

Näköyhteys on luonnollisesti kaksisuuntainen. Tiedustelen luontevan tahdikkaasti kulkeeko Talvikki ikinä asunnossaan mahdollisesti ilman vaatteita, esimerkiksi suihkun jälkeen. "No kylähän nyt aina välillä, mutta laitan aina valot pois." Katson Talvikkia kysyvästi. "Siis tiedäthän... Eihän silloin voi nähdä asuntoon." Vakuutan että ei tietenkään voi, mutta kysyn että eikö silti kannataisi sulkea verhot. "No kun ne ei toimi."

Asunto on selvästi mukava ja kodikas. Silti en voi olla ihmettelemättä mitä yksin asuva ihminen tekee kaikella tällä tilalla. "Ainakin tänne on hyvä kutsua vieraita", vastaa Talvikki. Onkohan tässä selitys pois lähtiessä huomaamalleni isännöitsijän lapulle, jossa kehoitetaan rapun kautta tupakalle menijöitä kulkemaan hiljaa yöaikaan.

Pekka Tuominen

Ikkuisen teekkaritytön haudalla

Kulissit kunnossa

Elämän uudet mittatikut, CV-merkinnät, keräävät huomiota taas näin kevään huumassa. Koko ansioluettelon käsite on saanut melko maagisia merkitystasoja elämän mittaamisessa: aivan kuin kyseisellä paperilla lunastettaisiin tietyn malliset siivet taivaan portilla tai pelastauduttaisiin elämän täpäristä kriiseistä.

Kaikki me elämme tässä suorituskeskeisessä jokseenkin yhteisessä arjessa, mutta joillekin siitä itsensä vapauttaminen – edes silloin tällöin – tuntuu olevan ylivoimaista. He ovatkin varsinaisia ansioluettelon unelmaomistajia: heidän suorituksensa ovat edenneet lineaarisesti kunnianhimoisempaan suuntaan alasteelta lähtien, he harrastavat oikeaa moraalista opettavaa joukkueurheilua, heillä on hyvännäköinen ja poliittisesti sopiva kumppani (jonka kanssa elämä on pelkkää seksiä ja yhteisymmärrystä). Jos he olisivat amerikkalainen perhe, heillä ei olisi ainoastaan kaksi lasta, kultainenoutaja ja kolme Volvoa – vaan myös oma hyväntekeväisyysjärjestö, angloamerikkalainen taideterapiaa lapsille pitävä kodinhoitaja sekä kaiken jätteen kukiksi muuttava komposti takapihalla. Heihin kohdistuva kritiikki on aina tietenkin *kateutta*.

Nämä ihmiset tietävät tosiasian. Tärkeintä on, miltä elämä näyttää. Onnellinen ja suorituksiltaan keskiverto ihminen on tylsä – sen tietävät kaikki tosi-TV:tä katsooneet.

Asia on kuitenkin jäänyt askarruttamaan minua. Eivätkö nämä elämänsä herrat ymmärrä tekevänsä hallaa sosiaaliselle asemalleen? Sillä vaikka joskus muulta vaikuttaakin, emme elä täysin amerikkalaisessa huomiotaloudessa. Tässä suomalaisessa yhteiskunnassa yhä pidetään alakuloisista mutta yritteliäistä altavastaaajista enemmän kuin pärjäävistä pyrkyreistä. Elämme eräänlaisessa Ihaiden valtakunnassa.

Katsokaa vaikka koko kansamme yhteisiä kiinnostuksen ja sympatian kohteita! Meillä on liian isoksi kasvanut lapsi Matti, turpaan saanut missi-Hanna ja ärrävikainen presidentti. Kun Mikko Leppilampi valittiin juontamaan Euroviisuja, kuuntelin riemulla YleX-radiokanavalla kansan mielipidettä tapahtuneesta: "Ihan kamala juippi, sellanen ylpee ja levee ja komee!" ja "Sehän on niissä elokuvissakin jo ollut, mitä se nyt tännekin..."

Mikko, olet jo menestyksesi saanut. Olet ollut elokuvassa. Ja olet komea. Älä enää yritä.

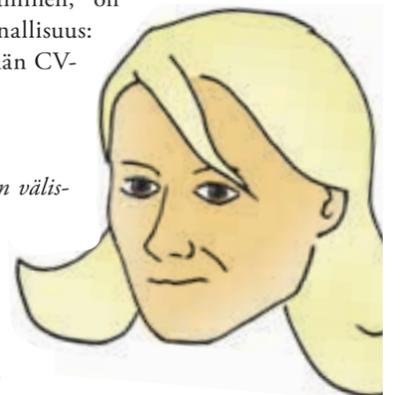
Oma aseeni läpi sosiaalisten piirien kiemuroiden on aina ollut reipas ja rehellinen feikkaaminen. Kukaan ei pidä täydellisistä ihmisistä – jonkalainen tietenkin, kuten me kaikki, olen – joten rationaalinen ratkaisuni on esittää tyhmää harmitonta tyttöä. Se on yksinkertaisesti helpompaa. Taistelunsa on ihmisen valittava. Todelliset intohimon ja vaikuttamisen kohteeni ovat joka tapauksessa muualla; näin säästyy energiaa niihin panostamiseen.

Kaiken lisäksi tämä käy varsin helposti: reippaasti kysymään aina kun ei tiedä, heikkouksiaan saa esitellä ja vaikka keksiäkin, vaivautunut sosiaalinen tilanne pelastetaan sanomalla jotain naiivia ja vetämällä huomio siten pois nolatusta. Taito ei todellakaan ole oma keksintöni – se on varsin yleisessä käytössä etenkin tyttöjen keskuudessa. Oikein käytettynä se helpottaa toimeen tulemistä käytännön tilanteissa ja säästää aikaa.

Tyhmän blondin rooli ei kuitenkaan ole se helpoin. Monen ilme valahtaa, jos hetkeksi unohtaa roolinsa ja innostuu kohkaamaan aatteistaan. (Toinen paheeni.) Roolissa on pysyttävä! Sillä vielä pahempaa, kuin onnelliselta tavikselta vaikuttaminen, on jakautunut persoonallisuus: ei todellakaan mitään CV-kamaa.

Annu Nieminen

Tämän tekstin rivien väliltä luettavissa olevan ylimielisyyden tarkoitus on karkottaa vielä suuttamatta jääneet hermafrodiitti-ei-floristit.

Teekkarin MENOKONE

TIK

Torstaina 22.02. Kokkausta Sitsikeittiöllä. Kokkaillaan jotain kivaa. Saatetaan jopa laittaa osa tuloksista suihin. Perjantaina 23.02. Muistinnollaus 10101X. Koko vuoden kulminoituma, Tietokilta ry:n vuosijuhlat. Nollataan menneen vuoden muistot tyylillä. Perjantaina 09.03.-12.3. 00:00 Titeenien Taisto. lappen Ranta. Suomen TietoTeknikot mittelevät erilaisten "urheilu"lajien parissa.

Teekkarikamerat

22.2. Saunailta JMT3A kattosaunalla. 3.3. Wanhat kamerat –excu

Ota-Amnesty

23.2. klo 18.00 Polyteekkarimuseolla: An Inconvenient Truth (Al Gore) –leffailta

Otaniemen Ympäristöseura

Saunailta yhdessä Vihreiden Teekkarien kanssa to 22.2.

Fysikkokilta

Fysikkokillan juhluentsarjan kolmas osa, torstaina 1.3. klo 17 Msali: "Teknologia, tiede & tutkimus".

Ristin kilta:

21.2 klo 19 kappelilla teeilta: Yhteyden saaminen ja ylläpitäminen
28.2 klo 19 kappelilla Antero Laukkanen: Yhteyden jatkuminen

Teekkariratsastajat

24.2. vuosikokous Gorsussa. Tervetuloa mukaan kuulemaan, mitä hallitus ja excu-tiimi ovat suunnitelleet tulevalle vuodelle.

Maanmittarikilta

Graviksen etkot 20.2. klo 16.00 alkaen Ossin Linnan saunatilassa (Otakaari 18). MaO-mittari-sitsit 28.2. klo 19.00 Smökissä.

Entropy

Entropy ry:n vuosikokous yhdistystilassa (Jämeräntaival 1) pe 23.2. klo 18.

Vuorimieskilta

Vuosikokous klo 16.15 salissa V1 to 22.2. Pilkkikisat PJK:n kanssa la 24.2. Tule havittelemaan isointa kalaa.. tai mitä siihen koukkuun nyt sitten sattuukin tarttumaan! Talviurheilupäivä to 1.3. Aikataulusta tulee infoa lisää myöhemmin ainakin killan nettisivuille. Punaisia neniä hoidetaan rankan urheilun jälkeen Gorsussa.

Heikki Hurstin ruoka- ja vaatejako

opiskelijoille helmikuussa 2007: mitä: Ruokaa ja vaatteita opiskelijakorttia näyttämällä missä: Helsinginkatu 19, Veikko ja Lahja Hurstin laupeudentyö ry. milloin: Tiistai 27.2. kello 17–19 miksi: Opiskelijoille tarpeeseen, reput mukaan vaan ja sinne.

Bikepoli

Tervetuloa huoltamaan fillariasi torstaina 22.2 ja tiistaina 27.2 klo 18–20 Otakaari 20:een. Lisätiedot http://bikepoli.tky.fi/huoltopaja.php

Teekkarireserviläiset Teres ry

Akateemisen Maanpuolustusyhdistys ARU ry:n sääntömääräinen kevätkokous järjestetään keskiviikkona 14.3 klo 18 alkaen osoitteessa Döbelninkatu 2, 00260 Helsinki.

APROPOO

ILMAN NAISTA

TUUKKA-NALLE

VILPPULA

EDUSKUNTAVALIEN ENNAKKOÄÄNESTYS OTANIEMESSÄ

Vuoden 2007 eduskuntavaalien yleisenä ennakkoäänestyspaikkana toimii Otaniemessä Teknillisen korkeakoulun kirjasto, osoitteessa Otaniementie 9, 02150 Espoo.

Ennakkoäänestyksen ajankohta: keskiviikko 7.3. ja perjantai 9.3. klo 10–20 ja lauantai 10.3. klo 10–15 Ennakkoäänestys tapahtuu TKK:n pääkirjaston ala-aulassa olevassa luentosalissa. Kirjasto sijaitsee keskellä Otaniemen kampusaluetta, Alvar Aallon puiston laidalla.

Yleisessä ennakkoäänestyspaikassa voi äänestää kuka tahansa äänioikeutettu riippumatta siitä, missä kunnassa hän asuu. Esimerkiksi tamperelainen äänioikeutettu voi äänestää ennakkoon Espoossa olevassa yleisessä ennakkoäänestyspaikassa.

Jääkiekkovisa

EI NIMI SEURAA PAHENNA Millä nimellä Helsingin jääkiekkoklubi tunnettiin aikanaan paremmin?

- Jokerit
- HIFK
- Karhu-Kissat
- HJK

SÄÄNNÖT Kun tuomari nostaa kädet ristiin pänsä päälle, on rangaistuksena

- 10 minuutin käytösrajaus
- Sukeltaminen
- Keihästämisen
- Rangaistuslaukaus

VANHAT SANAT Entinen I-divisioona eli Mestis oli Liigan sulkeuduttua alkujaan nimeltään

- Divari
- SM-sarja
- Mestaruussarja
- Farmiliiga

PARHAUS Kv. jääkiekon IIHF:n maailman ranking-listan ykkönen on tällä hetkellä

- Tšekki
- Ruotsi
- Suomi
- Kanada

TAITEILIJAT Esa Tikkasen pelinumero on jäädytetty

- HIFK:ssa
- Jokereissa
- New York Rangersissa
- Ei missään

TURISMI Vuonna 1936 jääkiekon maailmanmestaruuden voitti eksotinen joukkue, joka tuli

- Grönlannista
- Britanniasta
- Espanjasta
- Japanista

LOGIIKKA Ensimmäiset jääkiekon maailmanmestaruuskisat järjestettiin

- Antwerpenin kesäolympialaisissa 1920
- Pariisin kesäolympialaisissa 1924
- Amstredamin kesäolympialaisissa 1928
- Helsingin kesäolympialaisissa 1952

HISTORIA Mikä väitteistä ei pidä paikkaansa

- Kiekko-Espoo on nykyään Blues
- JoKP on nykyään Jokipojat
- FoPS on nykyään FPS
- TuTo on nykyään TT

YLEISTIETO Kuinka monessa NHL-joukkueessa Wayne Gretzkyn numero 99 on jäädytetty?

- Yhdessä
- Kahdessa
- Kolmessa
- Kolmessakymmenessä

LOPPUKEVENNYS Mikä joukkue on hallitseva pöytä-jääkiekon maailmanmestari?

- Suomi
- Ruotsi
- Viro
- Latvia

Valokuva-albumi

GRAAFIKON KUVANKÄSITTELY MENI PIELEEN. ETSI VIISI EROAVAISUUTTA?

Kemppaisen Solmu

TULEEKO PIUHAAN SOLMU JOS TEEKKARI VETÄÄ MOLEMMISTA PÄISTÄ?

Kyllä

Ei

RUOKATUNTI

”Onnea 5-vuotiaalle Polyteekkarille!”

Mikko Arvinen / Keisari

SMÖKKI

Lauantai 24.2.

jauhelihapiikko, kermakastike
katkakala
Kasviskroketit
Kebabpizza
Sipuli-paprika-jalapeno-ananaspizza

Sunnuntai 25.2.

Pyttipannu & kananmuna
Pähkinäinen kasvishöystö (ve,g)
Yrttipaneroitu sei, sinappirelishdippi
Kinkku-ananaspizza
Kolmen juuston pizza

Lauantai 3.3.

Sveitsin leike, ruskeakastike
Punajuurikroketit, dippi
Jokamiehenkala, dippi
Kinkku-jauhelihapizza
Herkkusieni-aura-paprika

Sunnuntai 4.3.

Kanapihvi aateena, chilikastike
Kermainen possupata
Kasviswokki
Metwursti-ananaspizza
Paprika-ananas-soijapizza

DIPOLI

Lauantai 24.12.

Lihamureketta, tummaa pippurikastiketta, (vl)
perunamuhennosta
Kasvis tortelloneja, tomaattikastiketta (vl)

Lauantai 3.3.

Pariloituja kalkkunapihveja, tummaa-inkiväärikastiketta (vl)
Punajuurikroketteja (vl)

viikko 8

TÄFFÄ

Keskiviikko 21.2.

A la carte: Grillipihvi
JAUHELIIHAKASTIKETTA JA SPAGETTIA L.
Fetapinaattikastiketta ja spagettia
Porkkanasekeittoa vl.g.

Torstai 22.2.

A la carte: Wieninleike
BROILERBURRITOS VL.
Kasvisburritos vl.
Lohikeittoa l.g.

Perjantai 23.2.

WIENINLEIKE
-SITRUUNAA
-PERUNASOSETTA
Kasvispihvit, tomaattisalsaa
Lempää kanakeittoa vl.g.

TUAS

Keskiviikko 21.2.

Broileripata ja pähkinöitä kookoskastikkeessa L,M,G
Kasviksia ja tofua Thaimaalaisittain, jasmiriisiä L,M,G
Thaimaalasta katkarapukeittoa VR,L,M,G
Jauhelihatortillat L,M
Raejuustosalaattia VL,G
A la Carte: Possun ukoflettä, sinihomejuustokastike VL

Torstai 22.2.

Naudanlihaa sipuli-seesamkastik, kookosriisiä L,M,G
Vesikastanja-pähkinänuudeleita L,M
Thaimaalasta broileri-kookoskeittoa L,M,G
Mozzarella-tomaattipizzaa VL
Lämminsavukirjolohi-pennesalaattia L,M
A la Carte: Feta-pinaattitäytettyä broilerinfilettä G

Perjantai 23.2.

Porsaswokkia, riisiä M,L,G
Kukkakaaligratiinia, riisiä L,M,G
Lohikeittoa M,L,G
Uuniperuna, tonnikatäytteellä VL,G
Jauhelihasalaattia TexMex VL,G
A la Carte: Sveitsinleike, juustoperunat VL

SMÖKKI

Keskiviikko 21.2.

Kebab, lohkopernat
Juustoinen uunisei
Kasvispiffi, dippi
Kana-pekonipata

Torstai 22.2.

Kana-ananashampurilainen
Kasvis-ananashampurilainen
Lohikeitto
Kasviswokki
Pippuripossu

Perjantai 23.2.

Pippurinen pihvi, rosmariinikastike
Kana-aurakastike, pasta & juusto
Kermaspulit, pasta & juusto
Tonnikala-katkarapupizza
Tomaatti-mozzarellapizza

DIPOLI

Keskiviikko 21.2.

Lihapyöryköitä rosmariinikastikkeessa (vl)
Tuoretomaatti-fetapastakastiketta (vl)
Suurustettua kanakeittoa (vl)
Katkarapu-simpukkasalaattia
A la carte: Porsaanpaistia dijon-sinappikastikkeella

Torstai 22.2.

Grillattua broileria, tartar-kastiketta (l,g)
Kasviskroketteja (l,veg)
Frikadelleikeittoa (l)
Tomaatti-mozzarellasalaattia

Perjantai 23.2.

Kebab, tomaatti- ja jogurttikastiketta (vl,g)
Kreikkalaista feta-kasvisvuokaa (vl)
Savuporokeittoa (vl)
Savupallasalaattia
A la carte: Paistettua kampelaa, remouladekastiketta

ALVARI

Keskiviikko 21.2.

Juusto-sipuliseitiä, keitettyjä tilliperunoita
Naudanlihaa punacurrykastikkeessa L,M,G
Fetajuustokastiketta, pastaa
Ananasherkkua

Torstai 22.2.

Porsaswokkia, riisiä L,M,G
Broileripyöryköitä, currykastiketta VL
Kasvislasagnea VL
Karpalovaahtoa G

Perjantai 23.2.

Kirjolohi-kookoscurrya, riisiä L,M,G
Meksikolainen jauhelihapihvi
Kukkakaaligratiinia VL
Minttu-suklaavaahtoa G

viikko 9

Maanantai 26.2.

A la carte: Täffänleike
RIISTAKÄRISTYSTÄ
-PERUNASOSETTA JA PUOLUKKAA
Punajuuripihvit
Purjo-perunasosekeittoa vl.g.

Tiistai 27.2.

A la carte: Lehtipihvi
RAPEA BROILERLEIKE
-PAPRIKAKASTIKETTA
RAPEA KALALEIKE
-TARTARKASTIKE VL.
Kasvispihvi ja tartar vl.
Jauhelihakeittoa l.g.

Keskiviikko 28.2.

A la carte: Grillipihvi
JAUHELIIHAKASTIKETTA JA SPAGETTIA L.
Basilikakastiketta ja spagettia vl.
Porkkanasellerikeittoa vl.g.

Torstai 1.3.

A la carte: Kanakori
KEBAB JA RIISI VL.
Kasvispyörykät ja kebabkastikkeet
Kalakeittoa l.g.

Perjantai 2.3.

TÄYTETTY PORSANLEIKE
-PAISTINKERMAKASTIKETTA VL.
Kasvisrostit
Katkarapukeittoa

Maanantai 26.2.

Jauhelihakebakoita, riisiä L,M
Juustoista kasvispataa L
Makkarakeittoa L,M,G
Herkkusieni-kasvispataa VL
Italian kinkku-pastasalaattia VL
A la Carte: Paahdettua broilerinfilettä L,M

Tiistai 27.2.

Kanaa Marengo, riisiä M,L,G
Kalamurekepihvit l,m,g, pinaattimuhennos vl
Omena-porkkanasekeittoa L,G,M
Tofu-kasvistortillat VL
Broilerisalaattia TexMex vvl
A la Carte: Porsaan ukoflettä, chilliperunat L,M,G

Keskiviikko 28.2.

Kinkkukiusausta VL
Sieniä kasvis-inkiväärikastikkeessa, riisiä
Kasvis-borsikeittoa ja smetanaa
Tandooribroileri-wrap VL
Soijamarinoitua kirjolohisalaattia L,M
A la Carte: Pippuripihvi, valkosipuliperunat VL,G

Torstai 1.3.

Broileriwokkia, riisiä L,M,G
Herkkusieniristottoa G
Kolmen sipulin keittoa, krutonki, juustoraaste
Meetwursti-tomaattipizzaa VL
Tomaatti-kotijuustosalaattia
A la Carte: Paistettua kirjolohta, hollandais VL

Perjantai 2.3.

Jauhelihapihvi, ruskeakastike, perunaa L,M,G
Kikhernepihvit, tomaatti-ananassalsaa L
Kirkasta lohikeittoa L,M,G,VR
Uuniperuna, katkaraputäyte VL,G
Nizzalaista kasvisalaattia L,M,G
A la Carte: Ananasleike, ranskalaiset L,M

Maanantai 26.2.

Fenkoliilla maustettu kalapata
Broilernuggetit, dippi
Kasvismuussaka
Kinkku-aurapizza
Aura-paprika-ananaspizza

Tiistai 27.2.

Porsaanleike, basilikakastike
Kana-fetakeitto
Kasvispihvit, dippi
Kebabpizza
Soija-ananas-cheddarpizza

Keskiviikko 28.2.

Nachoja, kebabia & salsaa
Jambalaya
Silakkapiiffit, pottumuussi
Falafelipulla, salsa

Torstai 1.3.

pekonijuustohampurilainen
kasvishampurilainen
hernekeitto (l,g, pyydä ve), pannari
Kana-mangopata

Perjantai 2.3.

Paistettua lohia, valkoviinisoosi
Jauhelihakastike (l), pasta & juusto
Feta-pinaattikastike, pasta & juusto
Kana-fetapizza
Kaprís-sipuli-cheddarpizza

Maanantai 26.2.

Broilerleike, timjamikastiketta (vl)
Yrteillä maustettua linssi-paprikapataa (l,g)
Nakkikeittoa (l,g)
Välimeren tonnikalasalaattia

Tiistai 27.2.

Yrttikalaleikkeitä, kermaviilikastiketta (vl)
Tortelloneja tuorejuustotäytteellä, tomaattikastiketta (vl)
Bortskeittoa (l,g) ja smetanaa (vl)
Broiler couscous salaattia
Rosepippuri-härkäpataa

Keskiviikko 28.2.

Meksikolaista jauhelihakastiketta, pepperoni chiliä (l,g)
Zuccini-tomaattigratiinia (vl)
Pinaattikeittoa, puolikas kananmuna (vl)
Marinoitu kalasalaattia talon tapaan
A la carte: Rosvolammasta, basilikakastiketta

Torstai 1.3.

Kookoskermabroileripataa (l,g)
Soija-herkkukurkkustroganoff (vl)
Hernekeittoa (l,g) ja pannukakua (vl)
Hernesokeittoa
Sieni-raviolisalaattia

Perjantai 2.3.

Kinkku-pekonilasagnea (vl)
Tacot kasvis-fetatynteellä (l,g)
Kasvissekeittoa (vl,g)
Pähkinäistä broilersalaattia
A la carte: Smetanalohia

Maanantai 26.2.

Bolognesekastiketta, pastaa L,M
Rukiiset silakat L,M
Keltainen kasviskastike VL,G
Mansikkasmoothie VL

Tiistai 27.2.

Broileri-pekonikastiketta, riisiä VL,G
Kalapuujoja, perunasosetta VL
Auringonkukka-kasviswokkia L,M,G
Hedelmäsalaattia L,M,G

Keskiviikko 28.2.

Kana-currykastiketta, riisiä VL
Kinkku-ananas-paprikapizzaa L
Itämaista soija-papupataa L,M,G
Appelsiinkisseliä L,M,G

Torstai 1.3.

Jauhemaakapilla, pehmeää sipulikeittoa L,M
Burgundin lihapataa, riisiä VL,G
Minimaissi-suolapähkinäristottoa L,M,G
Mustaherkkarahkaa VL,G

Perjantai 2.3.

Uunimakaraa, perunasosetta VL
Savulohi-tuorejuustokastike VL
Pinaattikeittoa, kananmuna, leipää VL
A la carte: Wienin-leike, perunasosetta VL
Valkosuklaamoussea

viikko 10

Maanantai 5.3.

Lasten ruokaviikko
A la carte: Nauravat nakit & ranskalaiset
KALAPIIKOT
-RELISHKASTIKETTA
-PERUNASOSETTA
Kasvispuikot ja relishkastiketta
Pinaattijuustokeittoa

Tiistai 6.3.

Lasten ruokaviikko
A la carte: Lehtipihvi
LIHAPULLAT PAISTIKASTIKKEESSA VL.
KANAPULLAT
KALAPULLAT
KASVISPULLAT
Siskonmakkarapullakeittoa l.g.

Maanantai 5.3.

Lihapyöryköitä l,m, pippurikastike, perunaa G
Feta-kasvispataa, riisiä L,M,G
Kala-äyriäiskeittoa Bouillabaisse L,M,G
Kebab-oliivipizzaa VL
Nizzalaista tonnikalasalaattia L,M,G
A la Carte: Miedosti savustettua kirjolohta VL,G

Tiistai 6.3.

Aprikoosiporsaspataa, perunaa L,M,G
Auringonkukka-kasviswokkia, riisiä L,M,G
Jauhelihakeittoa L,M,G
Tonnikalawrap VL
Ohra-aurinkokuivattutomaattisalaattia VL
A la Carte: Broilerinleike, kirsikkakastiketta L,M,G

Maanantai 5.3.

Liha-makaronilaatikko
Kasvis-nuudeliwokki
Kermainen kanapata
Jauheliha-pekonipizza
Kolmen juustonpizza

Tiistai 6.3.

Hawaiin leike, bearnaisekastike
Kasviskroketit, dippi
Kalaleike, dippi
Salami-herkkusienipizza
Paprika-ananas-herkkusienipizza

Maanantai 5.3.

Chili con carne (l)
Toscanalaista sienipastaa (vl)
Kylmäsavulohikeittoa (l,g)
Hunajaista kalkkunasalaattia

Tiistai 6.3.

Grillattua broilerinrintaa, rosepippurikastiketta (vl)
Kasvis-makaronilaatikkoa
Espanjalaista talonpojan makkarakeittoa (vl)
Savulohisalaattia

Maanantai 5.3.

Porsasta sinappikastikkeessa
Rapeita kalapaloja, ruohosipulikeittoa
Tofu-kasviswrap, riisiä
Kinuskipiärynnä

Tiistai 6.3.

Metsästäjän jauhelihapihvi
Hedelmäistä kalkkuna-juustokastiketta
Tuore-tomaattikastiketta, pastaa
Raparperiisseliä